ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Ἐάν θέλετε πολιτισμόν, εὐημερίαν, καὶ πρόοδον, κατέλθετε τὸ ταχύτερον ἀπὸ τὰ βουνά σας εἰς τὸ παράλιον, καὶ δημιουργήσατε ἐκεῖ σύγχρονον πόλιν. Ἄλλως ὁ σημερινὸς διασκορπισμός σας εἰς μικροχωρία καὶ μικροσυνοικισμούς, θὰ ὁδηγήσῃ ἀσφαλῶς εἰς παντελῆ ἐρήμωσιν τὴν νῆσον σας.

«Φωνὴ τῶν Κυθήρων»

ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Κτίσατε τὴν νέαν πόλιν σας εἰς τὸ Διακόφτι. Μόνον τὸ μέρος αὐτὸ σᾶς ὑπόσχεται ὁριστικὴν συγκοινωνιακὴν ἐξασφάλισιν, καὶ μόνον αὐτὸ σᾶς παρέχει ὅλα τὰ πλεονεκτήματα πρὸς ὑγιεινὴν διαμονήν σας. Τὸ Διακόφτι εἶνε ὁ τόπος ὁ ὁποῖος φυσικῶς ἐξυπηρετεῖ τὸ σύνολον τῆς νήσου σας.

«Φωνὴ τῶν Κυθήρων»

ΕΤΟΣ Ζ΄.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42, ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ | ΚΥΡΙΑΚΗ 31 ΜΑΪΟΥ 1931.—ΑΡΙΘ. 88

ΠΩΣ ΘΑ ΩΦΕΛΗΣΗ Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἐὰν τὸ ἀτομικὸν συμφέρον παντὸς πολίτου συνεπάγεται τὴν ὑποχρέωσιν αὐτοῦ, ὅπως μεριμνᾷ καὶ διὰ τὰ γενικώτερα τοῦ τόπου του ζητήματα, τὸ ἐνδιαφέρον ἑνὸς ἑκάστου, διὰ τὸν Τουρισμὸν τῆς Πατρίδος του ἀποτελεῖ ἐπιτακτικὸν ἀσφαλῶς καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν. Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Τουρισμοῦ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν γενικωτέραν αὐτοῦ ἔννοιαν—μόνον ὠφέλη, ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ θὰ προσφέρῃ εἰς τὴν ὅλην ἐθνικὴν τῆς χώρας οἰκονομίαν καὶ κατὰ συνέπειαν εἰς τὴν ἀτομικὴν ἡμῶν κατάστασιν.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ λόγοι, ἐκ τῶν ὁποίων ὁρμῶνται οἱ ξένοι πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς μικρᾶς μας Πατρίδος εἶναι τὰ μνημεῖα τῶν ἀρχαιοτήτων. Ἀλλ' εἶναι ἐπίσης φυσικόν, ὅτι ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν Ἑλλάδα χάριν τῶν ἀρχαιοτήτων, προβαίνει καὶ εἰς σύγκρισιν τῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ὅρων τῆς συγχρόνου μας πατρίδος πρὸς τὸ μεγαλεῖον τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς τῶν προγόνων μας καὶ πρὸς τὴν ἰδιαιτέρα του πατρίδα ἐξ ἄλλου. Ἐνίοτε δὲ ἡ παραβολὴ αὕτη δὲν ἀποβαίνει ἀτυχὴς ὑπὲρ ἡμῶν ἐπί τινα σημεῖα.

Φαντάζεται πᾶς τις ὁποία θὰ εἶναι ἡ ἐπίδρασις ἐπὶ τῶν ξένων καὶ ἡ ἐκ τούτου ὠφέλεια, ὅταν ἡ παροιμιώδης ἑλληνικὴ φιλοξενία παρασχεθῇ ἐν ὅλῃ τῇ εὐρύτητι πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸ παντός, ὅταν τοὺς ἐξηγοῦμεν τοὺς διαφόρους λόγους, ὅπως εἶναι ἡ ἑκατονταετὴς σκλαβιά μας, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἔχομεν ὡρισμένας ἐλλείψεις καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παράσχωμεν εἰς αὐτοὺς ὅσα ἐφόδια (κονφὸρ) εὑρίσκουν εἰς τὰς μᾶλλον προηγμένας, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ὑπὸ ἐλεύθερον ὁρίζοντα ἀναπτυχθείσας πατρίδας των.

Συχνὰ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ ἀσημάντους ἐντελῶς ἀφορμὰς παρεξηγεῖται ὑπὸ τῶν ξένων. Ὀλίγη ὅμως καλὴ θέλησις καὶ προθυμία ἀρκοῦν διὰ νὰ ἀποτρέπουν τὰς παρεξηγήσεις αὐτάς. Ἀλλὰ καὶ ὑλικὰ ὠφέλη μέγιστα θά μᾶς προσπορίσῃ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Τουρισμοῦ Τὸ γενικὸν καὶ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον παντὸς πολίτου διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος, θὰ συνεπιφέρῃ κατ' ἀνάγκην τὴν βελτίωσιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας καὶ τὴν κατόπιν ταύτης αὔξησιν τῆς συρροῆς τῶν περιηγητῶν.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν πάντες, ὅτι δὲν ἔχομεν ἐπαρκῆ ἀλλὰ πρὸ παντὸς εὐπρόσωπα ξενοδοχεῖα καὶ ἑστιατόρια, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ προσελκύσουν τοὺς ξένους, ὅπως ἐπίσης καὶ κέντρα κατάλληλα ἀναψυχῆς.

Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία πρέπει χάριν τοῦ ἰδίου τῶν ἀτόμων συμφέροντος νὰ στραφῇ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην. Ὁ δὲ Ὀργανισμὸς τοῦ Τουρισμοῦ θὰ ἔρχεται διὰ τῆς καταλλήλου διαφημίσεως καὶ προπαγάνδας, τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, συνεπίκουρος εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην.

Δὲν θὰ ὠφελήσῃ δὲ μόνον τὸν τουρισμὸν τῶν ξένων τοιούτου εἴδους δρᾶσις. Ὅταν τὰς μεγάλας ἐμποροπανηγύρεις διαφημίσῃ καταλλήλως ὁ Τουρισμὸς εἶναι πρόδηλον, ὅτι θὰ προκαλέσῃ συγκέντρωσιν πολυπληθεστέραν ἐκείνης, ἡ ὁποία θὰ ὑπῆρχεν ἄνευ τῆς ἠθικῆς μας ἐνισχύσεως. Ἡ ἀνέγερσις ἐξ ἄλλου εὐπρεπῶν καὶ μεγάλων ξενοδοχείων καὶ κέντρων ἀναψυχῆς εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκτὸς τῆς συρροῆς τῶν ξένων, θὰ συνεπιφέρῃ καὶ ὑπερτίμησιν τῶν εἰς αὐτὰς οἰκοπέδων καὶ ἀκινήτων ἐν γένει, θὰ συντελέσῃ δὲ εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς συρροῆς ὅλων εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ ἡ ζωὴ τῆς ἐπαρχίας κινδυνεύει νὰ ἀπονεκρωθῇ καὶ ὁ βίος τῆς πρωτευούσης καθίσταται ὁλονὲν προβληματικώτερος.

Εἰς τὰ μικρότερα ἐξ ἄλλου κέντρα, ὅπου καταφεύγουν οἱ ξένοι πρὸς ἐπίσκεψιν δι' ἱστορικὰς μελέτας ἢ πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν γραφικῶν τοποθεσιῶν εἶναι μήπως κακὸν ὡρισμένα εὐπρόσωπα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον οἰκήματα, νὰ δέχωνται ἐπὶ ἀμοιβῇ ξένους, οἱ ὁποῖοι τοιουτοτρόπως δὲν θὰ λησμονοῦν, ὅτι καὶ εἰς τὰ πιὸ ἀπόμερα σημεῖα τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος εὑρῆκαν τὴν φιλοξενίαν, ποῦ ἐγνώριζαν ὅτι ἀπετέλει ἴδιον χαρακτηριστικὸν τῶν προγόνων μας;

Κάθε ἐπαρχιακὸν κέντρον ἔχει καὶ τὰ θέλγητρά του, τὰ ὁποῖα παραμένουν ἀνεκμετάλλευτα, ἐν ᾧ ἀπὸ πολλοὺς καὶ διασήμους μάλιστα ξένους ὑπεδείχθησαν οἱ τρόποι βελτιώσεώς των.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως τῶν οἰνοπαραγωγῶν, ἐπισκεφθεὶς πρό τινος ὁλόκληρον περιφέρειαν τῆς Ἀχαϊοήλιδος καὶ ἀποθαυμάσας τὸν ὡραῖον συνδυασμὸν τῆς μαγευτικῆς πεδιάδος τοῦ Πύργου, τοῦ κόλπου τῆς Κυπαρισσίας μὲ τοὺς ἐκτεταμένους ἀμπελῶνας, παράπλευρα εἰς τὰς περιφήμους ἀρχαιότητας, ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ περιοχὴ ἐκείνη θὰ ἠδύνατο ν' ἀποβῇ ἓν ἀπὸ τὰ καλλίτερα κέντρα ὀπωροθεραπείας, τὴν ὁποίαν συνιστᾷ ἡ νεωτέρα ἐπιστήμη.

Φαντάζεταί τις ἐπίσης τὴν ἐντύπωσιν τοῦ Ἀμερικανοῦ ἢ ἄλλου ξένου περιηγητοῦ ὅταν θελήσῃ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ὕδατα τῆς Στυγὸς καὶ εὕρῃ ἐκεῖ ξενοδοχεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ δυνηθῇ νὰ καταφύγῃ.

Ἕνα ξενοδοχεῖον ἄραγε πληροῦν τὰς ἀνάγκας τῶν συγχρόνων ξενοδοχείων εἰς τὸ Μπούρτζι καὶ τὸ Παλαμήδι τοῦ Ναυπλίου, δὲν θὰ συνεκέντρωνεν ἐπισκέπτας ξένους καὶ ἰδικούς μας μὲ τὴν τόσην μαγευτικήν του θέσιν;

Ἡ Ναύπακτος μὲ τὴν παγκοσμίως γνωστὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ὡραίαν ἐνδοχώραν της δὲν θὰ ἠδύνατο, προικιζομένη μὲ κατάλληλον ξενοδοχεῖον νὰ ἀποβῇ κέντρον χειμερινῆς παραμονῆς;

Τὰ Ἰωάννινα δὲν θ' ἀπετέλουν μήπως τοπεῖον ἐφάμιλλον τῶν ἐλβετικῶν τοιούτων, μὲ τὴν γραφικωτάτην λίμνην των καὶ τὴν γειτνίασιν πρὸς τὰς ἀρχαιότητας τῆς Δοδώνης; Ποῦ ὅμως νὰ καταφύγῃ ὁ ξένος ἐπισκέπτης, ὅταν οὔτε ξενοδοχεῖον, ὁπωσδήποτε καλόν, δὲν ὑφίσταται ἐκεῖ;

Δὲν εἶναι ἴσως ὑπερβολὴ νὰ λεχθῇ, ὅτι οὐδεμία ἄλλη χώρα ὅπως ἡ Ἑλλὰς μὲ τὸν λίμποντα οὐρανόν της, τὴν καταγάλαναν θάλασσαν, τὸ πρήσινον τῆς γῆς καὶ τῶν δουνῶν της, παρουσιάζει τόσον ἁρμονικοὺς καὶ γλυκεῖς συνδυασμοὺς καὶ τόσα πολυποίκιλα τοπεῖα. Αἱ ἐλλείψεις ὅμως τῶν στοιχειωδῶν μέσων τὴν ἐξαναγκάζουν νὰ εὑρίσκεται εἰς κατωτάτην ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως μοῖραν.

Θὰ ἐχρειάζετο ἀσφαλῶς σελίδας ὁλοκλήρους τῆς ἐφημερίδος νὰ ἀπασχολήσῃ τις, νὰ ἀπαριθμήσῃ ὅσα, ἐλάχιστα μὲν καθ' ἑαυτὰ ζητήματα, μεγάλα ὅμως ἐν συνόλῳ των λαμβανόμενα, ἠδύναντο νὰ ἀποβοῦν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ τῆς Χώρας μας. Συντομεύοντες ὅσον τό δυνατὸν περισσότερον τὰς γνώμας ἡμῶν, θὰ ἐπιδιώξωμεν, ὅπως εἰς τὸ ἑπόμενον ἄρθρον, δώσωμεν μὲ ἁπλούστατα λόγια τὴν κατεύθυνσιν πρὸς μίαν ἐντατικὴν προσπάθειαν βελτιώσεως ἀπὸ τουριστικῆς ἀπόψεως τῆς ἐπαρχιακῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κ. ΜΕΛΑΣ

Γενικὸς Διευθυντὴς

Τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΠΕΡΙ ΕΓΧΩΡΙΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Συνεστήθη, λέγουν, Σύλλογος προπαγάνδας ὑπὲρ τῆς προτιμήσεως τῶν ἐγχωρίων προϊόντων ἀντὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν. Ἐγράφη δὲ ὅτι πολλοὶ ἔμποροι πωλοῦν ἤδη τὰ ἐγχώρια ὡς εὐρωπαϊκά, διότι οἱ πελάται των συνηθίζουν μόνον εὐρωπαϊκὰ πράγματα νὰ τοὺς γυρεύουν. Καὶ οἱ ἔμποροι κάνουν χρυσὲς δουλειὲς μὲ τὴν ἀπάτην αὐτὴν ἡ ὁποία ὠφελεῖ καὶ τὴν ἐγχωρία παραγωγή!

Ἡ δουλειὰ ὅμως αὐτὴ δὲν εἶνε καθόλου ἠθική. Διότι καὶ ἂν ἀκόμη τὸ ἐγχώριο προϊὸν εἶνε καλύτερο ἀπὸ τὸ εὐρωπαϊκό, εἶνε πάντα μιὰ ἀπάτη εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ. Ἂν ἐν τούτοις ὁ ἀγοραστὴς δυσπιστεῖ πρὸς τὸ ἐγχώριον προϊὸν δὲν φταίει αὐτός. Τὸν ἔκαμαν νὰ δυσπιστῇ. Τὸν ἔκαμε ὁ βιομήχανος, τὸν ἔκαμε ὁ ἔμπορος, τὸν ἔκαμε ἡ ἀθλία ποιότης τῶν ἐγχωρίων προϊόντων. Γι' αὐτὸ νομίζω ὅτι ὁ Σύλλογος προπαγάνδας διὰ τὴν προτίμησι τῶν ἐγχωρίων προϊόντων θ' ἀποτύχῃ, ἂν δὲν φροντίσῃ πρῶτα-πρῶτα νὰ πείσῃ τοὺς διαφόρους παραγωγοὺς νὰ εἶνε εἰλικρινεῖς καὶ νὰ μὴ νοθεύουν τὰ προϊόντα των.

Πηγαίνεις π. χ. εἰς τὸ μπακάλικο μὲ τὴν καλυτέρα διάθεσι ν' ἀγοράσῃς κακό ἑλληνικῆς παραγωγῆς. Πέρνεις τὴν καλύτερη μάρκα. Τῆς πρῶτες μέρες τὸ βρίσκεις καλό. Σὲ λίγες μέρες ξαναπέρνεις καὶ τὸ βρίσκεις ὅλο χαροῦπι! Ἀγοράζεις λάδι ἀπὸ τὸ καλύτερο. Τὸ ἀκριβοπληρώνεις καὶ εἶσαι εὐχαριστημένος καὶ ἀσφαλισμένος ὅτι εἶνε ἀνόθευτο. Μόλις σοῦ σωθῇ, παραγγέλεις νὰ σοῦ στείλουν ἀπὸ τὸ ἴδιο. Τὸ δοκιμάζεις, καὶ εἶνε ἀπαίσιο! Θέλεις νὰ ὑποστηρίξῃς τὴν ἐγχωρίαν παραγωγὴν γλυκῶν τοῦ κουταλιοῦ καὶ ζητεῖς τὴν καλύτερη μάρκα. Σοῦ δίδουν τῆς «Κερὰ Παρασκευῆς» ποὺ τὰ κάνει ἡ ἴδια μὲ «καθαρὰ καὶ φρέσκα ὑλικά». Πέρνεις τὸ κουτὶ καὶ πᾶς σπίτι σου. Τὸ ἀνοίγεις νὰ προσφέρῃς εἰς τοὺς τοὺς κατὰ σύμπτωσιν ἐπισκέπτας σου, καὶ ἀμέσως σὲ πέρνει ἡ ξυνίλα καὶ ἡ μοῦχλα! Ἀγοράζεις βούτυρο «ἀγνὸ γάλακτος» γιὰ γλυκὰ ποὺ θέλει νὰ φτιάξῃ ἡ γυναῖκα σου, μὲ τὸν «λόγον τιμῆς» τοῦ μπακάλη ὅτι εἶνε ἀπολύτως ἀνόθευτο. Πᾶς κατόπιν νὰ τὸ μεταγγίσῃς εἰς τὸ δοχεῖο τοῦ βουτύρου εἰς τὸ σπίτι σου, καὶ βρίσκεις τὸ μισὸ ξύγκι! Ἀγοράζεις «ἀγνὸ καφὲ» καὶ ὁ μισὸς εἶνε κριθάρι! Πέρνεις σαποῦνι καὶ τὸ ἀκριβοπληρώνεις ὡς «ἀνόθευτο» καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες ἀναγκάζεσαι ν' ἀγοράσῃς καινούργια ἐπειδὴ τὸ «ἀνόθευτο» σαποῦνι σοῦ κατέστρεψε τ' ἄλλα! Ἀγοράζεις ὕφασμα γιὰ ροῦχα μὲ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἐμπόρου ὅτι εἶνε ὁλομάλλινο, καὶ ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ τρία τέταρτα εἶνε ἀπὸ μπαμπάκι! Ἀγοράζεις κινίνο τοῦ Κράτους γιὰ τὸ παιδί σου ποῦ τὸ τρώει ὁ πυρετός, καὶ τὸ κινίνο εἶνε καθαρὸ ζυμαράκι!

Ποίαν λοιπὸν πίστιν νὰ ἔχῃ ὁ φτωχὸς Ἕλληνας ἀγοραστὴς πρὸς τὰ ἐγχώρια προϊόντα του ὅταν ὅλα εἶνε ἀθλίως νοθευμένα; Καὶ ποιὰ πίστι νὰ ἔχῃ πρὸς τοὺς «λόγους τιμῆς» καὶ ἐμπόρων καὶ βιομηχάνων, καὶ Κράτους, ὅταν παντοῦ ὅπου καὶ ἂν στραφῇ θὰ συναντήσῃ τὴν νοθείαν καὶ μάλιστα ἀριστοτεχνικὰ ὀργανομένην; Καὶ τὸ νερὸ ποὺ πίνει καὶ αὐτὸ ἀκόμη τοῦ τὸ νοθεύουν. Τὸ μισὸ ποτῆρι ποὺ θὰ πιῇ εἰς τὸ καφενεῖο θὰ εἶνε βιδάνιο! Τὸ ἀστειότερο δὲ εἶνε ὅτι τὴ νοθεία μας τὴν ἐπεξετείναμε καὶ εἰς τὰ πράγματα ποὺ στέλνωμε εἰς τοὺς κουτόφραγκους. Κάθε μέρα κάνουν ἐκθέσεις οἱ πρόεδροι μας καὶ οἱ πρόξενοί μας ὅτι ὅλα τ' ἀποστελλόμενα εἰς τὸ ἐξωτερικὸ ἑλληνικὰ προϊόντα μας εἶνε νοθευμένα!

Τί θὰ κάμῃ λοιπὸν ὁ Σύλλογος διὰ τὴν προτίμησιν τῆς καταναλώσεως τῶν ἐγχωρίων προϊόντων μας ὅταν ἡ νοθεία εἶνε νόμος ἀκατανίκητος εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ρωμηοῦ; Γι' αὐτὸ τὸ καλύτερο ποὺ θὰ κάμῃ εἶνε νὰ προσπαθήσῃ νὰ ξεριζώσῃ, ἂν μπορέσῃ, τὸ ἄθλιο αὐτὸ ἐλάττωμα. Μὲ τὴν ἀπάτη δὲν ἔχει νὰ ὠφεληθῇ κανείς. Ἂν ἐνανάγησαν πολλὲς βιομηχανίες μας αὐτὸ συνέβη διότι ὁ κοσμάκης ἔχασε τὴν ἐμπιστοσύνη πρὸ τὰ προϊόντα των τὰ ὁποῖα εἰς τὴν ἀρχὴ ἦσαν καλά, καὶ εἰς τὸ τέλος κατήντησαν πανάθλια. Ἂν εἰς αὐτὰ προσθέσωμε καὶ τὴς κατεργαρίες τῶν μεταπωλητῶν τότε δὲν θὰ βροῦμε ἄκρη.

Πρὸ ἡμερῶν ἕνας κύριος ἐψώνιζε ἀπὸ ἕνα μανάβι μῆλα Καλλιφορνίας ὅταν ἔφθασαν ἔξαφνα μερικὰ καλαθάκια μὲ ὡραῖες καὶ γαργαλιστικὲς φράουλες.

—Νὰ ὡραῖο πρᾶγμα ντόπιο ν' ἀγοράσετε κύριε. Λέγει ὁ μανάβης. Μποροστὰ σ' αὐτὸ μπάζα δὲν πιάνουν τ' Ἀμερικάνικα μῆλα.

—Καλὰ λές. Ν' ἀγοράσω ἕνα καλαθάκι. Πόσο ἔχει παρακαλῶ;

—Εἶνε ἀκριβῶς μιὰ ὀκᾶ ἡ φράουλες, καὶ μᾶς κάνουν ἑβδομήντα δραχμές, καὶ δέκα τὸ καλαθάκι ἐν ὅλῳ 80 δραχμές.

Ὁ κύριος ἐπλήρωσε τὰς ὀγδοήκοντα δραχμάς, ἐπῆρε τὸ καλαθάκι καὶ εὐχαριστημένος ἐπῆγε εἰς τὸ σπίτι του. Ὅταν ἡ κυρία του ἄδειασε τὴς φράουλες εἰς τὴ φρουτιέρα, ἀνεκαλύφθη ὅτι τὸ καλαθάκι εἶχε πάνω-πάνω μόνον ἑκατὸ δράμια φράουλες καὶ ἀπὸ κάτω τριακόσια δράμια χαριτωμένα μικρὰ κολοκυθάκια! Ὁ κύριος ὁ ὁποῖος δὲν ὑπεστήριξε τὴν Ἀμερικάνικη μηλοπαραγωγή, εἶχεν ὑποστηρίξει ἀκουσίως του τὴν κολοκυνθοπαραγωγὴν τῆς Ἑλλάδος!

ΤΩΒΙΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΑΙΩΝΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

Μὲ τὴν μετάβασιν, ὅπως εἰς ἄλλην στήλην γράφομεν, τοῦ μηχανικοῦ κ. Παγκράτη εἰς Κύθηρα κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου πρὸς μελέτην τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων αὐτῆς, ἔρχεται εἰς ἐπικαιρότητα ἕνα ἀτύχημα, ὄχι πρὸ πολλοῦ, συμπολιτῶν εἰς τὸν Ρούτσουνα τὸ ὁποῖον παρ' ὀλίγον νὰ εἶχε τραγικὰς συνεπείας.

Τὴν μεγάλην Παρασκευὴν ἐννέα Κυθήριοι ἐκ Ποταμοῦ, Καραβᾶ καὶ Μυτάτων, ἀνεχώρησαν ἐκ Πειραιῶς μὲ τὸ ἀτμόπλοιον «Σέριφος» διὰ τὰ Κύθηρα. Ὁ καιρὸς ἦτο θορρπᾶς, καὶ ὁ πλοίαρχος παρακληθεὶς θερμῶς ἀπὸ τοὺς συμπολίτας μας, κατηυθύνθη εἰς τὸν Ρούτσουνα διὰ νὰ τοὺς ἀποβιβάσῃ. Ὅταν περὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ πλοῖον ἔφθασε ἐκεῖ, ἔρριψε μιὰ βάρκα εἰς τὴν θάλασσαν, ἔβαλε εἰς αὐτὴν τοὺς ἐπιβάτας καὶ τοὺς ἔστειλε μὲ τοὺς ναύτας του κωπηλάτας εἰς τὴν ξηράν. Ἡ βάρκα ὅμως μόλις ἀπεμακρύνθη ὀλίγον τοῦ πλοίου ἀνετράπη ὑπὸ τῆς θαλασσοταραχῆς, καὶ τὸ φορτίον της εὑρέθη εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐρρίφθη τότε ἐν σπουδῇ ἄλλη βάρκα ἀπὸ τὸ πλοῖον μὲ ἱκανοὺς ναύτας οἱ ὁποῖοι κατόρθωσαν νὰ περισυλλέξουν τοὺς περισσοτέρους ἐκ τῶν ναυαγῶν, ἐνῷ οἱ ἄλλοι κατόρθωσαν νὰ διασωθοῦν κολυμβῶντες μέχρι τῆς ξηρᾶς. Περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι τὰ πράγματα ὅλων εἶχον ἀπωλεσθῆ ἐκτὸς μερικῶν καλαθιῶν τὰ ὁποῖα περισυνελέγησαν καὶ αὐτά. Ὅταν κατόπιν οἱ ναυαγοὶ κατάκοποι καὶ ἐξηντλημένοι ἐξεκίνησαν διὰ τὰ χωρία των, ἔχασαν τὸ δρόμο, καὶ ὑπέστησαν νέας περιπετείας.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ τὸ ὁποῖον εἶνε μία ἁπλῆ προσθήκη εἰς ἀπειρίαν ἄλλων ὁμοίων γεγονότων, μαρτυρεῖ εὐγλώττως πόσον εἶνε ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποκτήσεως ἀσφαλοῦς λιμένος εἰς τὴν νῆσον μας. Καὶ ἄλλος ἀσφαλὴς λιμὴν δὲν εἶνε ἀπὸ τὸ Διακόφτι. Αὐτὸ ὅλοι τὸ γνωρίζουν. Τὸ ὅτι ὑπάρχουν μερικοὶ Ποταμίτες ἢ Καραβῖτες οἱ ὁποῖοι διὰ λόγους προσωπικοὺς ἰσχυρίζονται ὅτι ἐξασφαλιζόμεθα μὲ μώλους καὶ μὲ διδερέντες ἀποβάθρες εἰς τὴν Ἁγία Πελαγία ἢ ἀλλαχοῦ, τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει σημασίαν. Εἶνε εὐτυχῶς τόσον εὔγλωττα τὰ γεγονότα διὰ τὸ Διακόφτι ὥστε ἀργὰ ἢ γρήγορα ὁ πόθος τῆς νήσου μας ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἐκεῖ τὴν ὁριστικὴν θαλασσίαν συγκοινωνίαν της, νὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τὸ ἀκέραιον. Ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ εἶνε ζήτημα ὀλίγου ἀκόμη χρόνου. Ἀλλ' ὅταν κανεὶς σκεφθῇ ἀπὸ πόσα στάδια ἐργασίας καὶ ἀπὸ πόσα ἐμπόδια ἐπέρασεν τὸ ζήτημα τοῦ λιμένος ἐν Διακοφτίῳ, δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ εἶνε ἀπολύτως εὐχαριστημένος. Εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν ὁ Κυθηραϊκὸς λαός, μετὰ περιφρονήσεως θὰ ὁμιλῇ διὰ κάθε ἀνθρωπον ὁδτις, εἴτε ἀπὸ πεῖσμα, εἴτε ἀπὸ μωρίαν, εἴτε ἀπὸ προσωπικὸν συμφέρον, ἠγωνίσθη νὰ ματαιώσῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τόσον μεγάλης ὠφελιμότητος διὰ τὴν νῆσον μας.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΩΦΕΛΕΙΑ

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Κράτους μας διὰ τὴν ὁδὸν Διακοφτίου ἤτις τόσην ζωὴν ἔδωκε εἰς τὴν νῆσον μας καὶ τόσας ἄλλας νέας συγκοινωνιακὰς ἀρτηρίας ἤνοιξε, δὲν θὰ ἔχῃ μόνον τὸ εὐχάριστον ἀποτέλεσμα τῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ λιμένος μας, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὅτι ἕνα ὁλόκληρον πλῆθος ἐργατῶν συμπολιτῶν μας θὰ ὠφεληθῇ χρηματικῶς. Διότι ὅταν ὁλοκληρωθῇ τὸ Κράτος περὶ τὰ δύο εἰδέτι ἑκατομμύρια δραχμῶν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων τῆς ὁδοῦ, καὶ διὰ τὴν σκυρόστρωσιν αὐτῆς, δὲν γεννᾶται βεβαίως συζήτησις ὅτι ἐκεῖνος ὁδτις πρῶτος; θὰ ὠφεληθῇ θὰ εἶνε ὁ ἐργατικὸς μας κόσμος, καὶ μάλιστα εἰς τὴν σημερινὴν οἰκονομικὴν κρίσιν ἡ ὁποία τόσον εἰς ὅλους εἶνε αἰσθητή. Ἀλλὰ τέτοια πράγματα δὲν ἐνδιαφέρουν τοὺς διαφόρους Ψωμάδες καὶ Βαρυπάτηδες. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ζῶντες εἰς ἕνα περιβάλλον διαρκοῦς πολιτικῆς ἐμπαθείας, θὰ εἶνε εὐτυχεῖς ἂν δὲν γίνῃ τὸ Διακόφτι λιμάνι, καὶ ἂν δὲν ἐξοδευθοῦν δύο ἀκόμη ἑκατομμύρια δραχμῶν εἰς τὸν πτωχὸν τόπον τους! Ἢ μήπως ἀπατώμεθα;

ΦΡΕΣΚΑ ΨΑΡΙΑ

«Γιατροί, δικηγόροι φιλόλογοι, χημικοὶ εἶνε πάρα πολλοί, χρειάζεται ἄλλως τε καὶ μία μεγάλη περιουσία διὰ νὰ γίνῃ κανεὶς σήμερα ἐπιστήμων. Δημόσιοι ὑπάλληλοι δὲν διορίζονται ἢ χρειάζονται μεγάλα μέσα! Ἡ βιομηχανία εἶνε σταματημένη, ἡ ναυτιλία διέρχεται καὶ αὐτὴ μεγάλη κρίσι. Ἡ πόρτα τῆς μεταναστεύσεως ἔχει κλίσει. Δὲν μένει λοιπὸν παρὰ ἡ γεωργία καὶ ἡ πρώτη αὐτῆς ἐξαδέλφη ἡ κτηνοτροφία! Συνιστῶμεν λοιπὸν εἰς τὴ νεολαία μας νὰ παύσῃ πλέον ν' ἀτενίζῃ μετὰ φιλαρεσκείας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ εἰς τὰς πέραν τῶν ὠκεανῶν χώρας, καὶ νὰ στρέψῃ τὸ βλέμμα εὐμενῶς πρὸς τὴν Γεωργίαν, τὴν ἐξαδέλφην της Κτηνοτροφίαν καὶ τὴν συμπεθέρα της Μελισσοκομίαν...»

Ὅποιος τὰ διαβάσῃ αὐτὰ θὰ νομίσῃ ὅτι ἀκούει ἐπικήδειο μετὰ φιλαρεσκείας! Δὲν εἶνε ἐν τούτοις τέτοιο πρᾶγμα. Εἶνε τὸ νέο πολιτικὸ πρόγραμμα τοῦ ἰατροῦ κ. Δημ. Στάη Ἀσπρονύχη. Ἀγνοοῦμεν ὅμως ἀπὸ πότε ἔγεινε πρακτικὸς ἄνθρωπος ὁ κ. Στάης. Κρίμα ποὺ δὲν τὰ εἶπε πρὶν νὰ γίνῃ τὸ Γυμνάσιον εἰς τὴν πατρίδα του. Ἀλλὰ δὲν μᾶς εἶπε καὶ τίποτε τὸ νέον ὁ κ. ἰατρός. Φρέσκα ψάρια δηλαδή, ὅπως θὰ ἔλεγε καὶ ὁ μακαρίτης ὁ Ντάντος.

"ΤΟ ΠΡΟΘΥΜΟΝ ΚΑΙ ΝΕΙΘΗΝΙΟΝ,,

***Δὲν εἶνε ὄρος δικός μας. Εἶνε

ομένη. Πρό τινων ἐτῶν ἱδρύθησαν ἐν Ἀθήναις δύο ἄλλα κυθηραϊκά σωματεῖα, καὶ σήμερον μόλις κατενοήθη ἡ ἀνάγκη τῆς συγχωνεύσεως αὐτῶν. Ἔξω τῆς Ἑλλάδος ἱδρύθησαν κυθηραϊκαὶ ἀδελφότητες αἱ ὁποῖαι ἀπέδωκαν μερικὰ καλὰ ἀποτελέσματα, ἀλλὰ δὲν συντρέχονται ἐπαρκῶς ἀπὸ τοὺς συμπολίτας. Τὸ τελευταῖον τοῦτο τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ κανὼν δι' ὅλα τὰ κυθηραϊκὰ σωματεῖα, τὸ διατυπώνει εὐγλώττως ἡ Ἀδελφότης Ἀλεξανδρείας ἐν τῇ λογοδοσίᾳ της :

«Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον—λέγει—ἄμα τῇ ἐκλογῇ του κατέβαλλε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς ἐγγραφὴν νέων μελῶν τακτικῶν καὶ ἀρωγῶν, ἐνέγραψε κατὰ τὴν ὑπόλογον περίοδον 14 τοιαῦτα, ἀφ' ἑτέρου ὅμως ἀπεχώρησαν διὰ διαφόρους λόγους ἰσάριθμα περίπου, οὕτως ὥστε ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν νὰ παραμένῃ ὁ ἴδιος.

Δυστυχῶς ὑπάρχουσι ἀρκετοὶ εἰσέτι συμπατριῶται, οἵτινες ὅμως δι' ἀβασίμους ὅλως λόγους ἐξακολουθοῦσι ν' ἀρνῶνται τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου πατριωτικῆς ἀλληλεγγύης, ἄλλοι, εὐτυχῶς ὀλίγοι, ἐνῷ εἶνε μέλη δὲν καταβάλουσι τακτικὰ τὰς μηνιαίας αὐτῶν συνδρομὰς καὶ οὕτω παρερχομένης τῆς νομίμου προθεσμίας θεωροῦνται παραιτημένοι».

Τὸ παράπονον τοῦτο τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐν λόγῳ Ἀδελφότητος εἶνε εὔλογον καὶ καθίσταται ἀκόμη περισσότερον δίκαιον, ὅταν ἀναλογισθῇ κανεὶς, ὅτι ἐπὶ ἑκατοντάδων Κυθηρίων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ σωματείου αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνει τοὺς ὀγδοήκοντα τέσσαρας !

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

Ἡ κατάστασις ἀπὸ ἀπόψεως μελῶν τῆς Κυθηραϊκῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἀδελφότητος, ὅπως τὴν ἐνεφάνισεν ἡ λογοδοσία της, εἶνε καὶ ἡ πραγματική, ὡς εἴπομεν, κατάστασις καὶ ὅλων τῶν ἄλλων κυθηραϊκῶν σωματείων. Ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς Ἀθηνῶν ἐλάχιστα ἔχει μέλη καὶ ὅμως ἐν Πειραιεῖ ζῶσιν, ὡς γνωστόν, χιλιάδες Κυθήριοι. Τὰ δύο σωματεῖα τῶν Ἀθηνῶν ἐλάχιστα καὶ αὐτὰ ἀριθμοῦσι μέλη, καὶ ἐν τούτοις εἶνε βέβαιον, ὅτι καὶ ἐν Ἀθήναις ὑπάρχει πολυπληθέστατον κυθηραϊκὸν στοιχεῖον. Ἐν Αὐστραλίᾳ ἐλάχιστα ἐπίσης εἶνε τὰ μέλη τῆς ἐν Σύδνεϋ Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος, ἐνῷ θὰ ἠδύναντο νὰ εἶνε πολυάριθμα, διότι πολλαὶ ἑκατοντάδες Κυθηρίων ἐκεῖ ζῶσι. Ἡ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης ἐλάχιστα καὶ αὐτὴ ἀριθμεῖ μέλη μὴ ὑπερβαίνοντα ἢ μόλις φθάνοντα, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸ ἐνῷ θὰ ἠδύναντο νὰ εἶνε περισσότερα.

Τὰ αἴτια τῆς τοιαύτης ἀδιαφορίας πρὸς τὰ σωματεῖα μας εἶνε πολλὰ καὶ ποικίλα σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὸν χαρακτῆρα μας, πρὸς τὰ πρόσωπα, πρὸς τὰς οἰκονομικὰς μας συνθήκας καὶ πρὸς διαφόρους ἄλλους λόγους τῶν ὁποίων ἡ ἀνάλυσις θ' ἀπῄτει πολὺν χρόνον. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐνδιαφέρει εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὅλης καταστάσεως τῶν σωματείων μας δὲν εἶνε εὐχάριστον. Ἐξαίρεσιν ἀποτελεῖ ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης τῆς Νέας Ὑόρκης ἥτις, παρὰ τὸ ὀλιγάριθμον τῶν μελῶν της, ἔχει ἐπαινετὴν δρᾶσιν. Ἀλλὰ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰς προσωπικὰς κυρίως ἀρετὰς τῶν ἱδρυτῶν καὶ τῶν διοικητῶν αὐτῆς.

Δὲν γεννᾶται συζήτησις, ὅτι πρέπει νὰ διορθωθῇ ἡ κατάστασις αὕτη, ἐὰν θέλουν οἱ Κυθήριοι νὰ ἐμφανίζωνται μὲ ἀξιώσεις φιλοπροόδων ἀνθρώπων. Ἀλλὰ διὰ νὰ γείνῃ αὐτό, πρέπει πρωτίστως νὰ κυριαρχήσῃ ἡ καλὴ πίστις μεταξὺ ὅλων τῶν ἐπιθυμούντων νὰ συνεισφέρουν τὰς δυνάμεις των διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ κυθηραϊκοῦ ὀνόματος, καὶ νὰ λείψουν αἱ ἀφορμαὶ—πρᾶγμα ἀληθῶς δύσκολον—αἱ ὁποῖαι κρατοῦν τοὺς Κυθηρίους ἀδιαφόρους εἰς τὸ καθῆκον των πρὸς τὴν κυθηραϊκὴν ἀλληλεγγύην. Ἄλλως κἄθε προσπάθεια, ὅπως ἡ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐσχάτως καταβαλλομένη, ἐπαινετὴ βεβαίως, πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῶν σωματείων μας ἢ συγχώνευσιν αὐτῶν δι' ἐνιαίαν ἐκπροσώπησιν τῶν Κυθηρίων, ὁσηνδήποτε καὶ ἂν ἔχῃ εἰλικρίνειαν θὰ ναυαγήσῃ.

ΠΑΘΗΜΑ ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΥ

Συμπολίτης φορολογούμενος ὤφειλε νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ Ταμεῖον Κυθήρων τρεῖς χιλιάδας δραχμάς. Ὁ εἰσπράκτωρ τοῦ Ταμείου συναντήσας αὐτὸν καθ' ὁδὸν ἐπροτρόπησε νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῆς μεταβάσεώς του εἰς τὸ Ταμεῖον, καὶ τοῦ ἐζήτησε νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτὸν τὸ ὀφειλόμενον ποσόν. Ὁ συμπολίτης ἐδέχθη, καὶ ὁ εἰσπράκτωρ ἐπειδή, ὡς ἰσχυρίσθη, δὲν κρατοῦσε μαζύ του τὸ στέλεχος τῶν ἐπισήμων διπλοτύπων ἀποδείξεων, ἔδωκε ἰδιόχειρον ἀπόδειξιν εἰς τὸν φορολογούμενον καὶ ἔλαβε τὸ ποσὸν τῶν τριῶν χιλιάδων δραχμῶν. Μετ' ὀλίγας ὅμως ἡμέρας ὁ δημόσιος εἰσπράκτωρ τὸ σκασε γιὰ τὴν πατρίδα του συναποκομίζων καὶ τὰς τρεῖς χιλιάδας δραχμάς, ὁ δὲ συμπολίτης ἐκλήθη εἰς τὸ ταμεῖον νὰ πληρώσῃ καὶ πάλιν τὸν φόρον. Ἀντ' αὐτοῦ ὅμως παρέδωκε τὴν ἰδιόχειρον ἀπόδειξιν ποὺ τοῦ εἶχεν δώσει ὁ εἰσπράκτωρ τὴν ὁποίαν φυσικὰ ὁ ταμίας ἠρνήθη ν' ἀναγνωρίσῃ.

Κατόπιν τούτου ὁ συμπολίτης ανεφέρθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὸ ὁποῖον καὶ διέταξε τὸν Ταμίαν νὰ παραλάβῃ τὴν ἀπόδειξιν καὶ ν' ἀποστείλῃ αὐτὴν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἀναφέρων λεπτομερείας σχετικῶς. Ὁ Ταμίας ἔστειλε τὴν ἀπόδειξιν ἀλλ' ἐξακολουθεῖ νὰ ζητῇ τὴν πληρωμὴν τῶν τριῶν χιλιάδων διότι κατὰ τὸν νόμον, μόνον αἱ ἀποδείξεις αἱ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ταμείου χορηγούμεναι εἶνε ἔγκυροι οὐχὶ δὲ καὶ αἱ ἰδιόχειροι τοιαῦται τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων. Ἄλλως τε ὁ τρόπος πληρωμῆς τῶν φόρων ὑπὸ τῶν ὑποχρέων ἀναγράφεται λεπτομερῶς ὄπισθεν ἑκάστης δεδομένης ἀποδείξεως, καὶ τὸν τρόπον τοῦτον ὤφειλε καὶ ὁ παθὼν συμπολίτης νὰ γνωρίζῃ. Ἂς ἔχουν λοιπὸν ὑπ' ὄψει των οἱ συμπολῖται μας φορολογούμενοι τί ἠμποροῦν νὰ πάθουν καὶ αὐτοί, καὶ ἂς φροντίσουν νὰ διιβάζουν τὰς ὁδηγίας περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκπληρώσεως τῶν φορολογικῶν των προς τὸ Κράτος ὑποχρεώσεων, καὶ πρὸ παντὸς ἂς μάθουν νὰ μὴν εἶνε τόσον εὔπιστοι.

Ο ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Εἰς ἄλλην στήλην δημοσιεύομεν σχετικὰ μὲ τὸ νέον νομοσχέδιον περὶ ἐνοριῶν καὶ ἀποσπάσματα τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐκ τῶν ὁποίων λαμβάνει κανεὶς σαφῆ ἀντίληψιν τῶν διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιδιωκομένων. Ὅ,τι δ' μως ἐνδιαφέρει ἰδιαιτέρως τὰ Κύθηρα εἶνε τὰ ὁριζόμενα διὰ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ ναῶν καὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰς αὐτὴν ἐπεκτάσεως τοῦ ὅλου νόμου.

Φαίνεται ὅτι ὁ φόβος τῆς τυχὸν ἐξεγέρσεως τῶν Ἑπτανησίων κατὰ τῆς νέας διαρρυθμίσεως τῶν ἐνοριακῶν των πραγμάτων τὰ ὁποῖα μέχρι σήμερον διατελοῦσι ὑπὸ ἰδιότυπον κατάστασιν, ἔκαμε τοὺς συντάκτας τοῦ νομοσχεδίου νὰ ἐφιφυλαχθοῦν καὶ νὰ ἀναμείνουν μέχρις οὗ πεισθοῦν καὶ οἱ Ἑπτανήσιοι, ὅτι συμφέρον των εἶνε ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου νόμου καὶ εἰς τὴν Ἑπτάνησον. Τοῦτο ἄλλως τε σαφῶς διατυποῦται εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἥτις λέγει :

«Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ παρέλθῃ πολὺς χρόνος καὶ ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Ἑπτανήσου ὁμόφωνος θ' ἀξιώσῃ τὴν ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος, διότι δὲν θὰ δύναται βεβαίως ν' ἀνεχθῇ τὴν πενίαν τῶν ἰδίων αὐτῆς ἐφημερίων, καθ' ἣν στιγμὴν θὰ ἔχῃ ἐξασφαλισθῇ εἰς ὅλους τοὺς ἐφημερίους τοῦ Κράτους στοιχειώδης ἐπάρκεια».

ΟΡΘΑΙ ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

Δὲ γεννᾶται συζήτησις ὅτι εἶναι ὀρθαὶ αἱ ἀπόψεις τοῦ νομοσχεδίου διότι, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐξασφαλίσεως στοιχειώδους ἐπαρκείας καὶ εἰς τοὺς ἐφημερίους τῶν Ἑπτανήσων, εἶνε ἀναχρονισμὸς ἡ ἐφαρμογὴ ἄλλων νόμων εἰς τὴν Ἑπτάνησον καὶ ἄλλων νόμων εἰς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα. Αἱ ἀνάγκαι ἄλλως τε τοῦ κλήρου εἶνε αἱ ἴδιαι εἰς ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν. Καὶ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν εἰς τὰ Βάτικα, φερ' εἰπεῖν, ὁ ἱερεὺς θὰ μισθοδοτεῖται ἀπὸ τὸ ταμεῖον του καὶ θὰ ἐξασφαλίζεται καὶ ὡς λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου καὶ ὡς ἄνθρωπος εἰς τὰ γηρατειά του, θὰ εἶνε ἀστεῖον καὶ ἀπάνθρωπον ὁ ὁ Κυθήριος ἱερεὺς νὰ ἐξαρτᾷ τὸ ψωμί του ἀπὸ μόνην τὴν εὐσέβειαν τῶν συμπολιτῶν του καὶ τὸν δίσκον τῆς ἐπαιτείας εἰς τὴν ἐνορίαν του.

Ἡμεῖς τοὐλάχιστον οἱ Κυθήριοι οἱ ὁποῖοι καυχώμεθα ὅτι ἀγαπῶμεν καὶ σεβόμεθα τοὺς ἱερεῖς μας, ὀφείλομεν πρῶτοι, καὶ ὡς χριστιανοί, καὶ ὡς ἄνθρωποι πολιτισμένοι, νὰ ζητήσωμεν τὴν ἐπέκτασιν τοῦ νόμου καὶ εἰς τὴν Ἑπτάνησον. Διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν θ' ἀποκτήσωμεν μόνον νέους σὺν τῷ χρόνῳ ἱερεῖς ἀνταξίους τῆς μεγάλης ἀποστολῆς των, ἀλλὰ θ' ἀποδείξωμεν συγχρόνως ὅτι ἡ ἀληθὴς εὐσέβεια δὲν περιορίζεται εἰς ἕνα πασχαλινὸ μόνον αὐγό, ἢ εἰς μίαν κουλοῦραν Χριστουγεννιάτικη ποὺ θὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν πενόμενον ἱερέα μας ὡς ἀντάλλαγμα τῶν πρὸς ἡμᾶς θρησκευτικῶν ὑπηρεσιῶν του !

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Εἰς τὸν Ποταμὸν ἤρχισε τὰς ἐργασίας της τακτικῶς ἀπὸ τῆς τρίτης λήξαντος μηνὸς ἡ «Ἐθνικὴ Τράπεζα» ἐν τῷ ἰδιοκτήτῳ της ἐκεῖ μεγάρῳ. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ διὰ τὸ ὁποῖον πανηγυρίζουν οἱ χωρικοί, τὸ φέρουν βαρέως οἱ χωραῖτες.

Τὸ πρᾶγμα εἶνε φυσικόν, διότι ὡς τώρα εἶχον συνειθίσῃ οἱ χωραῖτες νὰ τραβοῦν τὸν κόσμο εἰς τὴ Χώρα καὶ νὰ τὸν... ἐξυπηρετοῦν μὲ τὰ κομπλιμέντα των, διὰ τὰ ὁποῖα εἶνε ὁμολογουμένως ἄφθαστοι, καὶ μὲ τὸ ἀζημίωτον βέβαια πάντοτε.

Ἀλλὰ γιατὶ νὰ τὰ χουν οἱ χωραῖτες μὲ τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐν Χώρᾳ καταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Μαλλοῦχον ; Ἐπειδὴ συνετέλεσε νὰ ἱδρυθῇ κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς εἰς τὸν Ποταμόν ; Ἀλλ' ὁ κ. Μαλοῦχος εἶνε νέος ἄνθρωπος καὶ μὲ εὐρεῖαν οἰκονομικὴν ἀντίληψιν, καὶ ὡς τοιοῦτος δὲν ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ ἀλλοιῶς, παρὰ νὰ πάῃ μὲ τοὺς ζωντανοὺς καὶ ὄχι νὰ μείνῃ μὲ τοὺς πεθαμένους. Διότι ἡ Χώρα ὡς γνωστόν, ἐξέπνευσε ἐμπορικῶς καὶ οἰκονομικῶς. Καὶ τὰ τραπεζιτικὰ ἰδρύματα ὅταν δίδουν χρήματα, δὲν ἐννοοῦν νὰ ἐγγράφουν ὑποθῆκας εἰς τὴς νεκρόκασες, καὶ τοὺς σάπιους ἀραλιοὺς ἢ τὰ ξεχαρβαλωμένα αὐτοκίνητα. Γι' αὐτὸ ἡ μῆνυς τῶν χωραϊτῶν κατὰ τοῦ κ. Μαλλούχου διασκεδάζει τοὺς χωρικούς μας, διότι ὁ Θεὸς καὶ ἡ ψυχή τους ξέρει τί τράβηξαν τόσα χρονια ἀπὸ τοὺς χωραῖτες.

Ὅτι δὲ πολὺ γρήγορα ὅλον τὸ χρῆμα τῆς νήσου θὰ συγκεντρωθῇ εἰς τὸ ἐν Ποταμῷ κατάστημα της Ἐθνικῆς Τραπέζης εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι. Διότι ἡ Ἐθνική, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἀνάγκην βεβαίως ἰδιαιτέρων συστάσεων, παραμένει τὸ μοναδικὸν μας Ἵδρυμα τὸ συγκεντρόνον ἑδραῖαν τὴν Πανελλήνιον ἐμπιστοσύνην.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ

Τί τραβοῦν οἱ καϋμένοι οἱ Τζαίημς καὶ Μπέρκσον, καὶ οἱ Ἕλληνες φιλόσοφοι, καὶ οἱ πατέρες τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τοὺς ἀρθρογράφους τῆς Σταϊκῆς κλίκας. Ἤτανε ἄραγε ἀνάγκη ν' ἀναπτύξουν οἱ ἀρθρογράφοι σὲ δίστηλο ἄρθρο ὅτι ἀποκρούουν τὸν ντετερμινισμὸν καὶ τάσσονται εἰς τὸν ἰντετερμινισμόν, γιὰ νὰ καταλήξουν νὰ βεβαιώσουν ὅτι θὰ ἐξακολουθήσουν ἀγωνιζόμενοι ἕως ὅτου πείσουν τοὺς Τσιργῶτες ὅτι ὁ κ. Τοιτσίλιας δὲν πρέπει νὰ εἶνε βουλευτής; Κρῖμα εἰς τὸ μελάνι καὶ τὰ... ἐπιχειρήματα ! Οἱ Τσιργῶτες δὲν καταλαβαίνουν ἀπὸ τέτοια φιλοσοφικὰ πράγματα. Αὐτὸ ἔπρεπε νὰ τὸ γνωρίζῃ ἡ Σταϊκὴ κλίκα ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ ὁ μπάρμπας της ἔπεσε τὸν ἀνάσκελο εἰς τὴ Καψαλιώτικη ἄμμο πρὶν νὰ μπαρκαρισθῇ γιὰ τὸν Πειραιᾶ μετὰ μίαν ἐκλογικὴν ἥττα, καὶ ἐκραύγαζε κινῶν ἀπειλητικῶς χέρια καὶ πόδια : «Ἄτιμοι Τσιργῶτες! Τριάντα χρόνια σᾶς δουλεύω καὶ φανήκατε ἀχάριστοι!»

Οἱ Τσιργῶτες ξυπνησαν, ὦ ἄνθρωποι. Ἀλλ' ἂν θέλετε νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν δεχόμεθα ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἶνε βουλευτὴς ὁ κ. Τοιτσίλιας. Ἀλλ' ἔλα βλέπεις ποὺ δὲν εἶνε στὸ χέρι του ! Ἐξακολουθήσατε συνεπῶς τὸν ἀγῶνα σας καὶ πιστέψατέ μας πῶς τὰ κοάσματά σας προκαλοῦν τὸν οἶκτον τῶν Κυθηρίων καὶ τὰ ἰδικά μας μειδιάματα.

ΑΛΛΗΛΟΘΑΥΜΑΣΜΟΣ

Τρομεροὶ ἄνθρωποι τέλος πάντων αὐτοὶ οἱ χωραῖτες. Ὅταν κανεὶς ἀπὸ τοὺς διανοουμένους των δώσῃ καμμίαν διάλεξι εἴτε στὸ Τσιρίγο εἴτε στὴν Ἀθήνα, τρέχουν ὅλοι καὶ τὸν θαυμάζουν, καὶ δός του πλιὰ κολακεῖες καὶ ἐπαίνους τὴν ἄλλη μέρα εἰς τὴν ἐφημερίδα των. Γελᾷ ὅμως κανεὶς μὲ τὰς ὑπερβολάς των καὶ τὰ θαυμαστικά των διὰ τὸν «εὐγλωττον συμπολίτην», τὸν «ἐμβριθῆ ῥήτορα» ἢ τὴν «Θαρραλέαν ὁμιλήτριαν» ἡ ὁποία θὰ μιλοῦσε εἰς «πειθήνιον ἀκροατήριον». Ἔχουν ὅμως καὶ ἄλλην ἀρετὴν οἱ χωραῖτες ἐκτὸς τοῦ ἀλληλοθαυμασμοῦ. *Ἀλληλοαγαπιῶνται μετὰ φανατισμοῦ.* Εἶνε ἀρετὴ τὴν ὁποίαν παλαιόθεν ἀσκοῦν, ἡ ὁποία ὅμως περιέργως πῶς δὲν μετεδόθη καὶ εἰς τὴν ὀλιγάθρον νῆσον μας. Μπράβο τους ὅμως. Δίδουν τοὐλάχιστον τὸ παράδειγμα.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

Ἕνας πολιτισμένος συμπολίτης ὁ κ. Γεώργιος Σκλάβος Τζωρτζός, ἐγκατεστημένος ἐν Αὐστραλίᾳ καὶ παρεπιδημῶν ἤδη εἰς Κύθηρα, ἠθέλησε νὰ φανῇ εὐεργετικὸς εἰς τοὺς συγχωρίους του Μυτατίους. Καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ χρονον ἐσχημάτισε συνεργεῖον, ἐπῆρε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ χέρι ἕνα κασμά, ἤνοιξε τὸ βαλάντιόν του, καὶ κατασκευάζει δρόμον ἀπὸ Μυτάτα εἰς Βιαράδικα ὅστις θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπικοινωνίαν ὅλου τοῦ μέσα Δήμου μὲ τὴν ὁδὸν Διακοφτίου. Ἤδη ἔχει συντελεσθῇ τὸ πλεῖστον τοῦ δρόμου αὐτοῦ δι' ὃν ὁ κ. Σκλάβος ἐδαπάνησε περὶ τὰς τριάκοντα χιλιάδας δραχμῶν, ὑπάρχει δὲ πιθανότης ὅτι ὁ κ. Σκλάβος θὰ εὐρύνῃ τὸ τεῖμα τῆς ὁδοῦ μέχρι τῆς Γεφύρας ἥτις ἑνώνει τὰ δύο χωριά.

Τὸ ἐξαίρετον αὐτὸ παράδειγμα τοῦ ἀθορύβου, θετικοῦ καὶ προοδευτικοῦ αὐτοῦ Κυθηρίου, εὐχόμεθα νὰ τὸ μιμηθοῦν καὶ ἄλλοι συμπολῖται μας. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον δὲ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐναπόκειται ν' ἀπονείμῃ τὸν δίκαιον ἠθικὸν ἔπαινον εἰς ἕνα τόσον εὐγενὲς καὶ φιλοπρόδον στοιχεῖον τῆς νήσου μας.

ΠΩΣ ΟΜΙΛΕΙ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΕΥΓΛΩΤΤΟΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ

Ἐκτὸς τοῦ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας μας δημοσιευθέντος πανηγυρικοῦ ὑπὲρ τοῦ κ. Τοιτσίλια βουλεύματος τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἐφετῶν, δημοσιεύομεν σήμερον καὶ ἕτερα τρία ἀκόμη δείγματα, ἐκ της σωρείας τοιούτων, ἀλλὰ χαρακτηριστικότατα τῆς ἐκτιμήσεως τῆς ὁποίας ἔχαιρεν ὡς Νομάρχης Πέλλης ὁ κ. Τοιτσίλιας. Τὸ ἓν εἶνε δημοσίευμα εἰς ἐγχωρίαν ἐφημερίδα, τὸ ἕτερον εἶνε τηλεγράφημα τῶν μεγαλυτέρων βιομηχάνων, ἐμπόρων καὶ ἐπιστημόνων Μακεδονίας οἵτινες ἀπεύθυνον καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Φιλελευθέρων Ἐδέσσης, καὶ οἵτινες ἐπὶ τῇ προαγωγῇ καὶ μεταθέσει τοῦ κ. Τοιτσίλια ἀπὸ Νομάρχου Πέλλης εἰς Νομάρχην Θεσσαλονίκης ἔσπευσαν ν' ἀξιώσουν ἀπὸ τὴν τότε Κυβέρνησιν ὅπως μὴ ἀπομακρύνῃ αὐτὸν ἐξ Ἐδέσσης. Τὸ δὲ τρίτον εἶνε ἔγγραφον τοῦ Δημάρχου Ἐδέσσης ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει τοῦ κ. Τοιτσίλια ὡς Νομάρχου Πέλλης καὶ συνοδευτικὸν εὐχαριστηρίου πράξεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἐκ 15,000 δραχμῶν δωρεάν του εἰς τὸν Δῆμον.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΛΛΗΣ

Ἦτο ἀκόμη Ὑποδιοίκησις ἐν Ἐδέσσῃ καθ' ἣν ἐποχὴν δυσχερεῖς καὶ ἐξαιρετικαὶ συνθῆκαι ἐνεφάνισαν ἐν αὐτῇ δυσεπίλυτα προβλήματα ὅσον καὶ ἐν ταῖς γειτονικαῖς ὑποδιοικήσεσι τῆς Ἑνωτίας καὶ τῶν Γιαννιτσῶν. Ἐντεῦθεν δὲ κατέστη ἀναγκαῖον ὅπως ὑπερτέρα ἀντίληψις καθοδηγήσῃ τὸ σύνολον τῶν πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ τμήματος τούτου τῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας, τοῦ σημερινοῦ Νομοῦ Πέλλης, ὅστις ἦτο ἀπαραίτητον νὰ δημιουργηθῇ.

Ἀλλ' οἱ πολλοὶ μεμψίμοιροι ἀποβλέποντες εἰς τὸ δυσχερὲς τῶν περιστάσεων, ἐνόμισαν ἀνέφικτον τὴν Νομαρχιακὴν ἐπιτυχίαν καὶ εἶπον. Ξένα στρατεύματα, κεκηρυγμένοι ξένοι στρατιωτικοὶ νόμοι... τί δύναται νὰ πράξῃ εἰς Νομάρχης ;

Καὶ ὅμως ! Ὡς ἐὰν εἶναι τελεσίκαρπος μοῖρα τῶν Νήσων νὰ γεννῶσι τοὺς Κυβερνήτας, ἐπέπρωτο ἡ νῆσος τῶν Κυθήρων ἡ ἀλίκλυστος νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν Πέλλην τὴν διατελοῦσαν ὑπὸ ποικίλα ρεύματα, τὸν ἐμπεδογνώμονα οἰκοστρόφον, τὴν πολύμορφον θέλησιν ἥτις ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Π. Τσιτσίλια ἀνέλαβε νὰ διαδυχήσῃ καὶ ἐνισχύσῃ τὴν ὑπὸ παντοίων ἀνέμων δερομένην Διοίκησιν...

Δὲν ἐχρειάζετο μόνον ἀνὴρ ἐπιστημονικῶς ἐφοδιασμένος καὶ ἐγκυκλοπαιδικῶς συγκεκροτημένος. Ὑπῆρχεν ἀνάγκη σιδηρᾶς διακυβερνήσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Πέλλης, ἐπεβάλλετο ἡ πανσθενὴς ἐμφάνισις μιᾶς ἐμπείρου θελληματικότητος. Καὶ εὑρέθη !

Ὑπῆρχεν ἐν τῇ Πέλλῃ κατεσπαρμένον τὸ δηλητήριον. Εὑρίσκοντο ἐν αὐτῇ ἐσκοτισμένοι νόες ἐκ προκαταλήψεως ἢ συμφέροντος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀμβλυωπίας οἱ ἀρνησιπάτριδες, οἱ θιασῶται τοῦ ψεύδους, τῆς ἀπάτης τοῦ δόλου, οἱ πεπλανημένοι, οἱ ἀμφιβάλλοντες.....

Ἐπ' αὐτοὺς ἐξαπελύθη ἡ πολυμήχανος καὶ ἐμπνευσμένη δρᾶσις τοῦ τετιμημένου Νομάρχου κ. Π. Τσιτσίλια. Δὲν ἐφείσθη μέσων. Διὰ τοῦ θείου μόνον δώρου τῆς λαλιᾶς παρέσυρε πρὸς τὸ Φῶς καὶ τὴν Ἀλήθειαν τὰς ὁμαδικὰς συγκεντρώσεις.

Ἡ ἐμπνευσμένη του πεποίθησις ἐξωτερικευομένη εἰς μίαν λάμπουσαν φυσιογνωμίαν ἐσκεμμένης θελληματικότητος ἐλκύουσαν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς πολὺ συνέβαλλε πρὸς κατίσχυσίν του ἐν τῷ ἀδολιόχῳ περιβάλλοντι.

Δὲν ἐγεννήθη περίστασις ἣς νὰ μὴ διεῖδε τὸ εὔθετον, ἵνα διὰ τοῦ λόγου ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τοῦ λαοῦ. Καὶ ὁ λαός της Πέλλης φωτισθείς, ψαύσας τὴν ἀλήθειαν τὴν ὁποιαν ἐξόφθαλμον ἀπειράκις ἐλογοτέχνησε πρὸ αὐτοῦ ὁ Νομάρχης του, τὸν σέβεται τὸν ὑπακούει καὶ τὸν πιστεύει.

Καὶ τοιουτοτρόπως σήμερον κοινωνικῶς συγκεκροτημμένοι, ἠθικῶς προστατευόμενοι, ἀφθόνως ἐπισιτιζόμενοι, πανταχοῦ ἐπικουρούμενοι οἱ κάτοικοι τῆς Πέλλης παρακολουθοῦσι μετὰ σεβασμοῦ τὴν ἐν βραχὺ συντελεσθεῖσαν μεταβολὴν περὶ ἣν ἀδιαλείπτως ἐνδιατρίβει ὁ ἀκούραστος ἀσκητὴς τῆς ἀνωτέρας ἐποπτείας ἐπὶ πασῶν τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν τῆς Πέλλης, ὁ Νομάρχης της κ. Π. Τσιτσίλιας, ὁ κατορθώνων νὰ συμβαδίζουν τὸ συμφέρον ἑκάστης ὑπηρεσίας τοῦ Νομοῦ του μὲ τὸ ὑπέρτερον συμφέρον τῆς ἐνιαίας διοικήσεως τοῦ Νομοῦ παρ' ἑνὸς μόνου προσώπου ὡς αἱ παροῦσαι Ἐθνικαὶ περιστάσεις ὑπαγορεύουσι.

Α.Α.

Ἀριθ. 1930 Ἀριθ. 151 186 15-4 Πορ. 17
Ἀποδέκται δύο. Τηλεγράφημα.

Βενιζέλον Πρωθυπουργὸν
Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν
Ἀθήνας

Κυκλοφορήσασα ἐπίμονος διάδοσις περὶ μεταθέσεως ἐντεῦθεν Νομάρχου Πέλλης Τσιτσίλια κατελύπησε πάντας. Πρωτοφανὴς ἡ ἐκδηλωθεῖσα δυσφορία λαοῦ ἐπὶ τῇ εἰδήσει ταύτῃ, καίριον πλῆγμα διὰ τοὺς κατοίκους τοῦ Νομοῦ. Ἐν τῷ προσώπῳ Νομάρχου Παναγιώτου Τσιτσίλια, ἐὰν ὁ Νομὸς Πέλλης ἠτύχησε νὰ ἀποκτήσῃ τὸν ὑπὸ τὰς ἐξαιρετικὰς ἃς διεχόμεθα περιστάσεις ἀνειροπολούμενον Νομάρχην αὐτοῦ, διότι ἔλυσε ζωτικώτατον ζήτημα ἐπιτισιασοῦ Νομοῦ ἄλυτον ἄχρι τοῦδε καὶ κατὰ τρόπον καθ' ὃν οὐ μόνον ἐπίστευσεν σιτηρῶν ἐξησφάλισε, ἀλλὰ καὶ πλεόνασμα ὅπερ διέθεσε διὰ νομὸν Θεσσαλονίκης, ἡ Κυβέρνησις δέον νὰ σημανθῇ διότι διὰ τῆς ἀκαταβλήτου δραστηριότητος τούτου, δι.ὰ τῆς πλήρους ἀντιλήψεως τῶν δικαιωμάτων του ἀπεκατέστησε σχέσεις μετὰ σημαιαχικῶν ἀρχῶν κατὰ τρόπον

"ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ,,
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ ἐτησία		Δραχ. 50
Ἐξωτερικοῦ	»	Λίρας Ἀγγλ. 1
Ἀμερικῆς	»	Δολλάρια 5

Ἡ συνδρομὴ ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἀποδίδονται.

Διαχειριστὴς καὶ ὑπεύθυνος
ΑΛΕΚΟΣ Π. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ

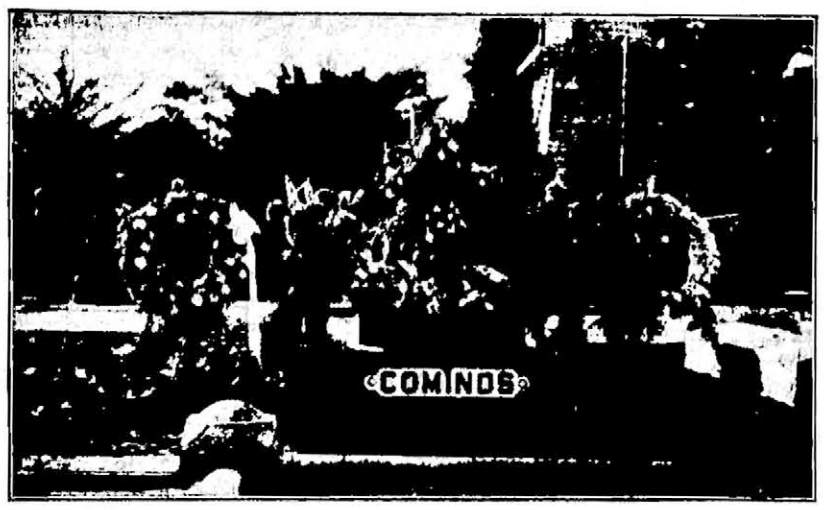

Κυθηραϊκοὶ ἐν τῇ ξένῃ τάφοι. Ὁ οἰκογενειακὸς τάφος τῶν ἀδελφῶν κ.κ. Κομηνοῦ ἢ Βλαστάρη ἐν Σαλίνας τῆς Καλιφορνίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

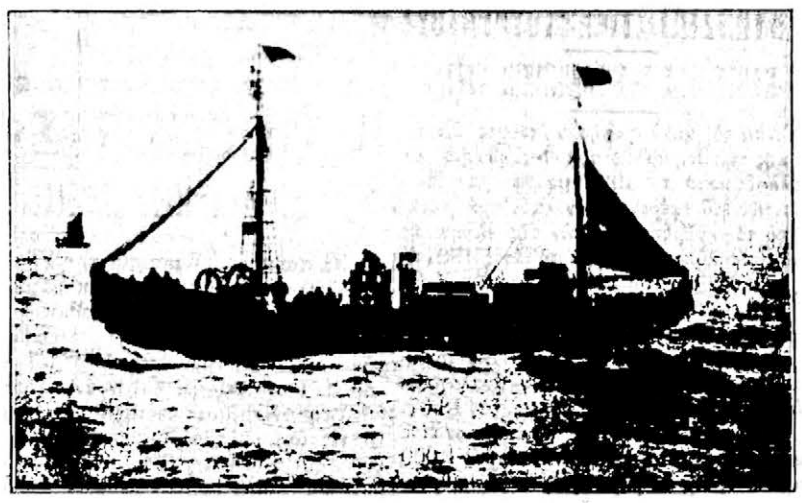

Ἀπὸ τὰ κατορθώματα τῆς κυθηραϊκῆς δράσεως. Τὸ ἰδιόκτητον ἁλιευτικὸν πλοῖον ἀνοικτῆς θαλάσσης τοῦ ἐν Ὀστάνδῃ τοῦ Βελγίου ἐγκατεστημένου συμπολίτου κ. Κώστα Κομπῆ.

ΠΩΣ ΓΡΑΦΕΤΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Μεταξὺ τῶν ἀσχοληθέντων εἰς τὴν συγγραφὴν τῆς ἱστορίας τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν γεγονότων τῆς τελευταίας δεκαετίας εἶνε καὶ ὁ Ἄγγλος Sir Basil Thomson. *Οὗτος ἀσχοληθεὶς καὶ μὲ τὴν κατὰ τὸ 1916 κατάληψιν τῶν Κυθήρων γράφει τὰ ἑξῆς:*

«Πρωΐαν τινὰ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε τηλεγράφημα ἀναφέρον, ὅτι οἱ Σύμμαχοι κατέλαβον τὴν νῆσον Κύθηρα καὶ συλλαβόντες τοὺς βασιλόφρονας ἀξιωματικοὺς τοὺς μετέφερον ὅπως τοὺς ἐγκλείσουν εἰς τὴν Κρήτην. Οὗτε ὁ Ἄγγλος οὔτε ὁ Γάλλος πρεσβευτὴς ἠδύναντο νὰ ἐξηγήσουν τὸ πραξικόπημα.

Ἀμφότεροι ὑπεσχέθησαν ὅτι θὰ ἐτηλεγράφουν καὶ θὰ ἠρώτων σχετικῶς τὸ Λονδῖνον καὶ τοὺς Παρισίους. Αἱ καταφθάσασαι ἀπαντήσεις ἀπεδείκνυον, ὅτι οὐδὲν ἦτο γνωστὸν περὶ τοῦ γεγονότος εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν δύο χωρῶν ἢ τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ναυτικῶν. Βραδύτερον ἐγνώσθη, ὅτι ἦτο ἄθλος Ἄγγλου ἀξιωματικοῦ τῆς ναυτικῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας κάποιου Λόουσον, ὁ ὁποῖος ὡς ἰδιώτης ἦτο καθηγητὴς τοῦ Κολλεγίου Πεμπρόκ τῆς Κανταβρυγίας.

Ἡ αὐθαίρετος πρᾶξις τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου ἀπετέλεσε πλῆγμα κατὰ τῆς τιμῆς τῆς πατρίδος του. Αἱ μέθοδοί του κατεδικάσθησαν ὡς ἔπρεπε ὑπὸ τῶν Συμμάχων Πρωθυπουργῶν κατὰ τὴν διάσκεψιν αὐτῶν τὴν συνελθοῦσαν ἐν Ρώμῃ, καὶ διετάχθη ὑπὸ τοῦ ναυάρχου του νὰ ἐπανορθώσῃ ὅ,τι ἔπραξεν, ἀπελευθερῶν καὶ στέλλων τοὺς συλληφθέντας Ἕλληνας ἀξιωματικοὺς εἰς τὴν νῆσον καὶ ἀποσύρων τὰ ὅπλα τὰ ὁποῖα κρυφίως διένειμεν εἰς τοὺς ὀλίγους Βενιζελικούς. Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Κατάληψις τῶν Κυθήρων—Ἐν Πραξικόπημα» ἐδημοσίευσε βιβλίον εἰς τὸ ὁποῖον ἐκαυχᾶτο, ὅτι κατώρθωσε «δι' εὐφυοῦς μέσου» νὰ μὴ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν τοῦ Ναυάρχου του καὶ ἀφηγεῖτο διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἐφόβιζε τοὺς ἀξιωματικοὺς κατὰ τὴν μέθοδον Ροκφέϊγ. Τοιούτου εἴδους αὐθαίρετοι καὶ μωραὶ πράξεις ἐπολλαπλασίασαν τὰς δυσχερείας τῶν Συμμάχων καὶ ἐζημίωσαν τὸ γόητρον αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι».

Εἶνε κρῖμα ὅτι ὅλαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται ἀπὸ Ἄγγλον ἱστορικὸν διότι ὁ κόσμος ἐσυνήθισε νὰ πιστεύῃ εἰς τὴν φιλαλήθειαν τῶν Ἄγγλων. Φαίνεται ὅτι ἡ σπουδὴ τοῦ ἐν λόγῳ συγγραφέως μὴ τυχὸν καὶ τὸν προλάβουν ἄλλοι ὁμοεθνεῖς του ἱστορικοὶ κατέχοντες ἐγκυροτέρας περὶ Κυθήρων πληροφορίας, δὲν τοῦ ἐπέτρεψε τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ἀληθινῶν περιστατικῶν διὰ τὴν κατάληψιν τῆς νήσου μας. Ὀλίγαι παρατηρήσεις μας θ' ἀρκέσουν νὰ δείξουν πόσον τὰ ὑπὸ τοῦ Sir Thomsou *γραφέντα στεροῦνται ὑποστάσεως. Καὶ πρῶτον:*

Εἶνε ἐντελῶς ἀνακριβὲς ὅτι οἱ σύμμαχοι κατέλαβον τὰ Κύθηρα. Ταῦτα κατελήφθησαν ὑπὸ τμήματος στρατοῦ καὶ χωροφυλακῆς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης τῆς Ἑλλάδος.

Εἶναι ἐντελῶς ἀνακριβές, ὅπως τοὐλάχιστον γνωρίζουν ὅλοι οἱ Κυθήριοι, ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταλήψεως ὑπῆρχον εἰς τὰ Κύθηρα βασιλόφρονες ἀξιωματικοί, ἐκτὸς ἑνὸς μόνον ἀνθυπομοιράρχου διευθυντοῦ τῆς χωροφυλακῆς.

Εἶνε ἐντελῶς ἀνακριβὲς ὅτι ἐμοιράσθησαν ὅπλα διὰ ν' ἀποσυρθοῦν κατόπιν, ὅπως ἐπίσης εἶνε ἐντελῶς ἀνακριβὲς ὅτι ἐν τῇ νήσῳ ὑπῆρχον ὀλίγοι βενιζελικοί. Πόσοι ὀλίγοι βενιζελικοὶ ὑπῆρχον τὸ μαρτυροῦν ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα τῆς νήσου ἀφ' ὅτου ὁ κ. Βενιζέλος ἦλθεν ἐκ Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὰ ὁποῖα βεβαιώνουν ὅτι ὅλοι οἱ ἀντιβενιζελικοὶ ὑποψήφιοι ἐμειοψήφησαν πάντοτε, κατὰ δὲ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1920 καθ' ἃς ἡ Ἑλλὰς κατεψήφιζε τοὺς φιλελευθέρους, τὰ Κύθηρα ὑπερεψήφιζον αὐτούς, ὁ δὲ ἐντόπιος πολιτευτὴς κ. Στάης ἐπὶ μακρὸν βουλευτὴς καὶ ὑπουργὸς ἠττήθη καὶ αὐτὸς ἐλθόντος πρώτου τοῦ φιλελευθέρου κ. Τερζάκη.

Ἀλλ' ἔτσι δυστυχῶς γράφεται ἡ ἱστορία μας ἀπὸ τοὺς ξένους. Ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρός, καὶ ἐλπίζομεν σύντομα, νὰ δημοσιευθῇ ἡ ἱστορία ὄχι τῆς καταλήψεως ὅπως γράφεται, ἀλλὰ τῆς ἐπαναστάσεως τῆς πράγματι φιλελευθέρας νήσου μας κατὰ τοῦ ἀπαισίου Γερμανοδούλου Κράτους τῶν Ἀθηνῶν, τότε θὰ γνωσθῇ καὶ ἡ ἀλήθεια ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων ἐγγράφων, ἀλήθεια μαρτυροῦσα ὅτι τὰ Κύθηρα εὑρέθησαν εἰς τὴν πρωτοπορείαν τῆς σωτηρίας τοῦ Ἔθνους παρὰ τὴν ἐναντίον των λυσσώδη ἀντίδρασιν τῶν διαφόρων γερμανοφίλων καὶ βασιλοφρόνων Στάηδων

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

Ὁ ἐπίτιμος συμπολίτης μας καὶ διακεκριμένος πολιτευτὴς κ. Περικλῆς Μαζαράκης, ἔκαμε ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς Ἑκατονταετηρίδος εἰς τὴν αἴθουσαν Παρνασσοῦ τὴν κατωτέρω ὡραίαν διάλεξιν τὴν ὁποίαν ἐπανέλαβε καὶ εἰς τὸν Πειραιά, καὶ τῆς ὁποίας τὸ πρῶτον μέρος δημοσιεύομεν σήμερον.

Ἤδη ὅτε αἱ ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τῆς Ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας ἑορταὶ ἐπερατώθησαν καὶ ἀπανταχοῦ σχεδὸν τῆς Ἑλλάδος μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐωρτάσθη τὸ ἐπικὸν ἔργον τῶν ἡρώων τῆς μεγάλης ἐκείνης ἐποχῆς, θὰ ἦτο παράλειψις ἂν δὲν ἐγίνετο καὶ ἰδιαιτέρα μνεία ἐπιφανῶν ἱστορικῶν ἀνδρῶν, διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἐγράφησαν ὅσα ἔπρεπε, καὶ δὲν εἶνε ἐπομένως γνωστὴ εἰς τοὺς πολλοὺς ἡ δρᾶσις καὶ ἡ ἐθελοθυσία, ὄχι μόνον κατὰ τὸ διάστημα τῶν πολεμικῶν ἀγώνων ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς ἀμέσως μετέπειτα χρόνους.

Εἶνε εὐτύχημα ὅτι καὶ ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος καὶ ἰδιαίτατα διακεκριμένοι δημοσιογράφοι καὶ λογογράφοι ἐνεφάνισαν τὰς ἀδράς εἰκόνας ὀλίγων ἀτυχῶς μέχρι τοῦδε ἐκ τῶν μεγάλων ἐκείνων ἀγωνιστῶν, καὶ εὔχομαι ὅπως αἱ σκιαγραφίαι αὗται ἀποτελέσουν τόμον, ὥστε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἱστορικὸν ἀνάγνωσμα, ὄχι μόνον τῶν σχολείων, ὅπου ἀτυχῶς ἀτελῶς, ἀτελέστατα διδάσκεται ἡ ἱστορία τοῦ 1821, ἀλλὰ καὶ παντὸς Ἕλληνος.

Μὲ βαθεῖαν συγκίνησιν καὶ πραγματικὸν ἐνδιαφέρον ἀνέγνωσαν οἱ Ἕλληνες τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν δρᾶσιν τῶν μελῶν τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας, ἐγνώρισαν τοὺς πρώτους ἱδρυτάς της, εἶδον ὑψουμένας τὸς προτομὰς ἑνίων ἐξ αὐτῶν, ὅπως τοῦ Ξάνθου εἰς τὰς Ἀθήνας, τοῦ Σκουφᾶ παρὰ τὴν Ἄρταν, καὶ ἐλπίζω καὶ εὔχομαι νὰ συνεχισθοῦν καὶ ἀλλαχοῦ εἰς τὰς ἰδιαιτέρας πατρίδας ἑνὸς ἑκάστου τούτων. Εἴδομεν ἀνεγειρομένας καὶ στεφανουμένας προτομὰς ἢ ἀναθηματικὰς στήλας τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου εἰς Δημητσάναν, τοῦ Κολοκοτρώνη εἰς Τρίπολιν, τοῦ Ρήγα Φερραίου εἰς Βελεστίνον, τοῦ Μάρκου Μπότσαρη καὶ τοῦ Θανάση Καρπενησιώτη εἰς Καρπενήσι, τοῦ Διάκου εἰς τὴν Ἀλαμάναν, τοῦ Καραϊσκάκη εἰς τὴν Ἀράχωβαν, τοῦ Νικηταρᾶ εἰς τὸ Ναύπλιον, τοῦ Παπανικολῆ εἰς τὴν Ἐρεσσόν, τοῦ Λυκούργου Λογοθέτη εἰς τὴν Σάμον καὶ τόσων ἄλλων ἀκόμη, ἐντὸς ἐκείνων τῶν ὁποίων τὰ ἀγάλματα ἢ προτομαὶ στολίζουν πρὸ ἐτῶν τὰς Ἀθήνας καὶ τὸ Ναύπλιον, τὴν Κέρκυραν καὶ τὴν Ζάκυνθον, τὰς Πάτρας, τὴν Γραβιάν, τὴν Λαμίαν καὶ τὸ Μεσολόγγι, τὴν Σύρον, τὴν Χίον.

Ἐωρτάσθη καὶ ἐπανηγυρίσθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀνεξαρτησίας ἰς τοὺς βράχους τοῦ Σουλίου καὶ τοῦ Ζαλόγγου, εἰς τὸ Μεσολόγγι, εἰς τὴν Ἀγίαν Λαύραν καὶ τὸ Ἀρκάδι, καὶ ἐγνώσθησαν ἔπειτα ἀπὸ τόσους χρόνους τὰ ἄγνωστα εἰς τοὺς πολλοὺς ὀνόματα τόσων ἀφανῶν ἡρώων, πεσόντων ὄχι μόνον εἰς τὴν ἐλευθερωθεῖσαν Πατρίδα, ἀλλὰ καὶ εἰς ξένας χώρας, ὅπως ὁ ἡρωϊκώτατος Θανάσης Καρπενησιώτης, εἰς τὴν Μονὴν του Σέκου ὁ πρῶτος, εἰς τὴν ὄχθην τοῦ Προύθου ὁ δεύτερος.

Ἕνας ὅμως ἰδιαίτατος καὶ ἐξαιρετικὸς τύπος πατριώτου, πολιτικὸς καὶ στρατιωτικὸς συγχρόνως, μία μεγάλη ἑλληνικὴ φυσιογνωμία, δὲν εἶνε οὔτε ἔγινε γνωστὴ εἰς τοὺς πολλούς.

Ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ ἐξάρω τὸ ἔργον αὐτοῦ μοῦ ἔδωκαν αἱ ἐν Κεφαλληνίᾳ ἑορταὶ ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι καὶ ἡ ἀνέγερσις ἐν Ἀργοστολίῳ ἀναθηματικῆς στήλης τῶν εἰς Λάλα πεσόντων Κεφαλλήνων. Πρόκειται περὶ τοῦ Ἀνδρέα Μεταξᾶ ἀνήκοντος εἰς ἐπιφανῆ τῆς εὐάνδρου νήσου οἰκογένειαν, ἔλκουσαν τὸ γένος ἐκ Βυζαντίου.

Εἷς τῶν προγόνων φερόμενος μάλιστα καὶ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας, ὑπῆρξεν ὁ Μᾶρκος Ἀντώνιος Μεταξᾶς, τιμηθεὶς δι' ἀνωτέρου ἀξιώματος ἐν τῇ τελευταίᾳ Βυζαντινῇ Αὐτοκρατορίᾳ καὶ λαβὼν μέρος κατὰ τὴν ἡρωϊκὴν ἄμυναν τῆς πόλεως, τυχαίως δὲ διασωθεὶς ἐπὶ πλοίου, ἀναχωρήσαντος διὰ Κεφαλληνίαν μετὰ τὴν θλιβερὰν πτῶσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἕτεροι ἐπιφανεῖς πρόγονοι τοῦ Ἀνδρέα Μεταξᾶ εἶνε ὁ μοναχὸς Νικόδημος, κατόπιν Ἐπίσκοπος Κεφαληνίας, εἶτα δὲ Φιλαδελφείας, ὁ Ἰωάν. Βαπτιστὴς Μεταξᾶς συνταγματάρχης διακριθεὶς εἰς τὰς μάχας τῶν Ἑνενῶν κατὰ τῶν Τούρκων. Βραδύτερον δὲ ἔτι πλειότερον διεκρίθησαν ὁ Ἀναστάσιος, ὁ Ἄγγελος, ὁ Θεόδωρος, ἀριστεύσαντες εἰς μάχας τιμηθέντες ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν διὰ τοῦ τίτλου τοῦ κόμητος, καὶ διὰ τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τὴν χρυσῆν βίβλον.

Ἀπὸ τὸν Ἀναστάσιον Μεταξᾶν κατάγεται ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἀνδρέα Μεταξᾶ. Ὁ πατήρ του Πέτρος συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη παρὰ τῶν Ἑνετῶν τῷ 1769, διότι οἱ ἀδελφοί καὶ ἐξαδελφοι τούτου ἐξεστράτευσαν κατὰ τῶν Τούρκων, καίτοι αὐτὸς δὲν ἔλαβε προσωπικῶς μέρος, ἔμεινε δὲ εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Βενετίας ἐπὶ δεκαετίαν καὶ ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς Κεφαλληνίαν, εὗρεν ὅλην τὴν περιουσίαν του κατεστραμμένην.

Ὁ Πέτρος Μεταξᾶς κατέλιπε τέσσαρας υἱούς, τὸν Ἀναστάσιον τὸν Ἀνδρέαν, τὸν κληρικὸν Παῖσιον καὶ τὸν Ἰωάννην.

Ἐκραγείσης τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ὁ Ἀνδρέας Μεταξᾶς ἠλεκτρισθεὶς ἀπὸ φιλοπατρίαν, μεμυημένος μετὰ ἰῶν ἀδελφῶν του εἰς τὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας, βλέπων τόσους Ἑπτανησίους μεταβαίνοντας εἰς τὸν ἀγῶνα, ἐσχημάτισε σῶμα ἐκ τετρακοσίων ἐπιλέκτων Κεφαλλήνων ὑπὸ τὸν Εὐάγγελον Πανᾶν, τὸν Δανιὴλ καὶ τὸν Γεράσιμον Φωκᾶν, ἐπίσης Φιλικούς, καὶ ὀλιγωτέρων Ζακυνθίων ὑπὸ τοὺς Σολωμὸν καὶ Μερκάτην, καὶ ἀνεχώρησαν κρυφὰ δι' ἱστιοφόρου εἰς τὴν ἀπέναντι ἀκτὴν τῆς Πελοποννήσου. Εἶνε ἐξόχως ἄξιον μνείας ὅτι πρὶν ἢ ὁ Ἀνδρέας ἀποφασίσῃ τὴν ἐκστρατείαν, ὁ ἀδελφός του Ἀναστάσιος, πατὴρ τοῦ διαπρεποῦς Ὑποστρατήγου καὶ Ὑπασπιστοῦ τοῦ βασιλέως Γεωργίου, Γερασίμου Μεταξᾶ, ἡτοιμάζετο ν' ἀπέλθῃ ἐπίσης εἰς Πελοπόννησον, κατόπιν δὲ φιλονικείας μεταξύ των ποῖος θὰ παραμείνῃ διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς περιουσίας των, ἔμεινε προσωρινῶς εἰς Κεφαλληνίαν, ἀλλὰ μὴ θέλων νὰ ὑστερήσῃ τοῦ ἀδελφοῦ, ἀφῆκε τὰ πάντα καὶ ἀνεχώρησε καὶ αὐτὸς πρὸς συνάντησιν τῶν μαχομένων, ὅπως ἐπίσης εἶχε προαπέλθει καὶ ὁ ἐξάδελφος Κωνσταντῖνος Μεταξᾶς, ἐπιφανὴς καὶ οὗτος ἀνὴρ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, πολλαχῶς δράσας, ὡς Ὑπουργός, Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας, Ἀρμοστὴς τοῦ Αἰγαίου, τιμήσας τὴν Κεφαλληνίαν καὶ τὴν ὅλην Πατρίδα. Μόλις ἀπῆλθον οἱ Μεταξᾶδες, ἡ Ἰόνιος Κυβέρνησις διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς προσεκάλεσεν αὐτοὺς καὶ τοὺς κυριωτέρους ὁπαδούς των Πανᾶν, Φωκᾶν, Σεμπρικὸν καὶ Στρούζαν «ὡς ἐγκληματίας καὶ ἀξιοκαταχρίτους» ὅπως γράφεται εἰς τὴν πρόσκλησιν, νὰ δικασθῶσιν ὡς παραβάντες τὴν οὐδετερότητα, ἣν ὤφειλον νὰ τηρῶσιν ὡς Ἄγγλοι ὑπήκοοι, ἐπὶ ἀπειλῇ ἰσοβίου ἐξορίας καὶ δημεύσεως τῆς περιουσίας των.

Ἡ Ἰόνιος Βουλὴ ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις του παντὶ μέσῳ ἀντιδρῶντος κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἁρμοστοῦ Μαίτλανδ, ἐπεκύρωσε τὴν ἀπόφασίν της ταύτην, καὶ ἡ περιουσία τῶν Μεταξάδων ἐδημεύθη, καὶ μόνον τῷ 1833 τοῖς ἐδόθη ἀμνηστεία.

Οἱ ἡρωϊκοὶ Κεφαλλῆνες, ἀδιαφοροῦντες εἰς τὰς ἀπειλὰς ταύτας, μόλις ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν ἀπέναντι Πελοπόννησον καὶ ἔμαθον ὅτι οἱ ἐπικινδυνωδέστεροι καὶ φημιζόμενοι διὰ τὴν ἀγριότητά των ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ἠλείας ἦσαν οἱ Τουρκαλβανοὶ τοῦ Λάλα, ἐξεστράτευσαν κατ' αὐτῶν ἀφοῦ συνηνώθησαν μετὰ τῶν σωμάτων τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἠλείας Σισίνη, Βιλαέτη, τῶν ἐκ Γόρτυνος Πλαπούτα καὶ Δηληγιάνη, τοῦ ἐκ Καλαβρύτων Φωτήλα καὶ τοῦ ἐξ Ὀλυμπίας Ζαφειροπούλου, ἀποτελέσαντες ἐν συνόλῳ σῶμα τρισχιλίων ἀνδρῶν. Αἱ πρῶται μάχαι ἀπέβησαν ὑπὲρ αὐτῶν, ἀλλὰ πεσόντος τοῦ γενναίου συναρχηγοῦ Γεωργίου Πλαπούτα καὶ ἱκανῶν πολεμιστῶν, ἐπῆλθεν ἀταξία τις εἰς τὰς τάξεις τῶν Πελοποννησίων μέχρι σημείου νὰ σκεφθῶσιν ὅπως ἀποσυρθῶσιν ἀπὸ τὸ Λάλα. Τοῦτο ἀπέκρουσεν ἐρρωμένος ὁ Ἀνδρέας Μεταξᾶς καταχρίνας τὴν πρόθεσιν τῶν συναρχηγῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἀπήντησεν ὅτι: «ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν μίαν ἡμέραν εἰς τοὺς μεγάλους ἀρχηγοὺς τοῦ Ἔθνους μᾶς ὑποχρεώνει νὰ μὴ παρασαλεύσωμεν ἀπὸ τὰς θέσεις μας· ἡμεῖς δὲν βλέπομεν τὸν κίνδυνον ὥστε νὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἀποχωρήσωμεν καὶ χρεωστοῦμεν νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι, καὶ ἂν σεῖς ἀναχωρήσετε, οἱ Ἑπτανήσιοι θὰ μείνωμεν εἰς τὰς θέσεις μας».

Ἡ ἀρρενωπὴ αὐτὴ ἀπάντησις τοῦ Μεταξᾶ καὶ ἡ ἀνάληψις τῆς ἀρχηγίας τοῦ ἀπορφανισθέντος σώματος τοῦ Γεωργίου Πλαπούτα παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Δημητρίου ἀνέστειλεν, ὅπως γράφει καὶ ὁ ἱστορικὸς Ἰωάν. Φιλήμων, τὴν πρώτην ἀπόφασιν, αἱ δὲ πληροφορίαι των ὅτι καὶ οἱ ἐν Λάλα Τοῦρκοι ἦσαν ἀποτεθαρρημένοι ἐκ τῶν πρώτων ἐπιτυχιῶν τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες συγχρόνως ἑνίκων καὶ εἰς ἕτερον μέτωπον τῆς Πελοποννήσου, τὸ ἱστορικὸν Βαλτέτσι, ἐνέπνευσαν τὴν ἰδέαν νὰ καλέσωσι τοὺς Τούρκους εἰς παράδοσιν μὲ τὴν προσθήκην: «ἂν μᾶς παραδοθῆτε χωρὶς πόλεμον, σᾶς ὑποσχόμεθα ἀσφάλειαν ζωῆς, τιμῆς καὶ ἰδιοκτησίας, ἄλλως τὸ κρίμα ἂς εἶνε στὸ λαιμό σας.—Ὑπογραφαί: Ἀνδρέας Μεταξᾶς. Κων. Μεταξᾶς, Φωκᾶς, Πινᾶς, Σεμπρικός, Στρούζας». Οἱ Τοῦρκοι ἐζήτησαν προθεσμίαν ὅπως συνεννοηθοῦν μὲ τοὺς ἰπτένδες καὶ ἔστειλαν κατὰ τὸν Σπ. Τρικούπην μὲ τὸν ἀπεσταλμένον των ἔγγραφον ἀπάντησιν ὑπὸ φιλικὸν τύπον μὲ ἐπίλογον: «Λάβετε ὡς τόσον ὀλίγα κεράσια τοῦ Λάλα (φημιζόμενα καὶ σήμερον) ὡς καὶ δύο ρεβανιά», κατὰ τὸ πατροπαράδοτον τῶν Τούρκων τεσκέσι. Καὶ εἶπον τοῦ ὑπογραφαί των. Τὸ γράμμα αὐτὸ εἶχε τὴν σφραγῖδα κάτω, ὡς σημεῖον τιμῆς πρὸς οὓς ἀπευθύνετο. Τὴν δὲ ἑπομένην ἀφοῦ ἐπεκοινώνησαν μὲ τοὺς μπένδες ἀπηύθυναν ἀπάντησιν πρὸς τοὺς Ἑπτανησίους ἀρχηγούς: «ὅτι δὲν ἐλπίζαμεν ποτὲ νὰ πεισθῆτε εἰς τὰ ψέμματα τῶν Μωαϊτῶν καὶ νὰ ἔλθητε νὰ μᾶς φορτωθῆτε μέσα στὰ σπίτια μας. Σᾶς ἀναμένομεν εἰς τὸ Λάλα ὡς καλοὺς φίλους καὶ θὰ σᾶς συνοδεύσωμεν ἕως τὸ Κατάκωλον ἢ τὴν Γλαρέντζαν διὰ νὰ πᾶτε στὰ σπίτια σας, ἀλλέως τὸ κρῖμα ἂς εἶνε στὸ λαιμό σας».

Τὸ ὕφος τῆς δευτέρας ἐπιστολῆς ἦτο ἀπότομον ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ πρῶτον καὶ εἶχε τὴν σφραγῖδα ὑπεροπτικῶς εἰς τὴν ἐπικεφαλίδα.

Ἡ μάχη ἐπηκολούθησεν, ὁ Μεταξᾶς ἐπληγώθη εἰς τὴν χεῖρα, καθὼς καὶ ὁ Διον. Σεμπρικός. Οἱ Τοῦρκοι ἑδεκατίσθησαν καὶ ἄλλοι ἠχμαλωτίσθησαν, ὁ ἀγὼν ἐκρίθη ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Οἱ ἱστορικοὶ συμφωνοῦσιν ὅτι ἡ πτῶσις τοῦ Λάλα ἦτο ἀφετηρία τοῦ κατόπιν ἑξολοθρευμοῦ τῶν Τούρκων ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Μεταξᾶ, ἐπιμείναντος εἰς τὴν μάχην αὐτήν, προσέλαβεν αἴγλην, μὴ διαψευσθεῖσαν καὶ εἰς τὸν μετέπειτα βίον του. Ὡς χαρακτηριστικὸν τῆς ἀνδρείας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀγχινοίας αὐτοῦ πάντες οἱ ἱστορικοὶ ἀναφέρουσιν ὅτι ὅταν ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς μάχης ἔσβησεν ἡ θυαλλὶς ἑνὸς κανονιοῦ, εἶδε δὲ ὁ Μεταξᾶς τὸν πυροβολητὴν ἑτοιμάζοντα ἴσκαν διὰ νὰ ἀναφλέξῃ τὸ ἔναυσμα, πυροβολεῖ διὰ τοῦ πιστολίου του ἐπὶ τοῦ ἐναύσματος καὶ τότε τὸ κανόνι ἐκπυροσοκροτεῖ πραξενῆσαν μέγαλας βλάβας εἰς τὸν ἐχθρόν. Μετὰ τὴν ἧτταν οἱ Τοῦρκοι φεύγοντες ἔκαυσαν τὸ χωριὸ καὶ ἀπῆλθον εἰς Πάτρας ὅπως συνενωθῶσι μετὰ τῶν ἐκεῖ ὁμοφύλων των. Τόσην μεγάλην ἐντύπωσιν ἔκαμεν ἡ νίκη τοῦ Λάλα, ὥστε καὶ ἡ λαϊκὴ μοῦσα ἀπηθανάτισε τὴν ἧτταν τῶν Τούρκων διὰ τοῦ ἑξῆς Τραγουδιοῦ:

Τοῦ Λάλα μὲ τὰ κρύα τὰ νερά,
μὲ τοῖς βαρειαῖς κυράδες,
μὲ τοῖς τραναῖς ἀρχόντισαις
τοῖς καλομαθημέναις
ποὺ δὲν καταδεχόντανε
τὴ γῆ νὰ τὴν πατήσουν,
ποὺ φόρεγαν χρυσὰ σκουτιὰ
καὶ κόκκινα σαλβάρια.
Καὶ τώρα πῶς κατάντησαν;
κοπέλλες στοὺς ραγιάδες
φέρνουν βαρέλια μὲ νερὸ
καὶ ξύλα ζαλωμέναις
νάχουν οἱ Ἕλληνες νερό,
φωτιὰ νὰ πυρωθοῦνε...
κι' ἡ μιὰ τὴν ἄλλη ἐλέγανε
κι' ἡ μιὰ τὴν ἄλλη λένε:
«Τί νἀν' κεῖνα ποὺ φαίνονται;
Τί νἀν' κεῖνα ποὺ ἐρχῶνται;
Μηνὰ ἦνε μπαϊράκια τούρκικα,
μὴν τἄστειλ' ὁ πασᾶς μας;»
Δὲν εἶν' μπαϊράκια τούρκικα,
δὲν τἄστειλ' ὁ πασᾶς μας...»
Κλαῖνε μανοῦλες γιὰ παιδιά,
γυναῖκες γιὰ τοὺς ἄνδρες,
κλαίει καὶ μιὰ χανούμισα
γιὰ τὸ μοναχογυιό της.

Ἡ Γερουσία διὰ τοῦ Προέδρου της, τοῦ Βρεσθένης Θεοδωρήτου, ἐξέλεξε τὸν Μετοξᾶν τιμητικῶς παραστατικὸν τῆς Πελοποννήσου, τὸ δὲ Ἐκτελεστικὸν διὰ τοῦ Προέδρου του Θάνου Κανακάρη τὸν ἐψήφισεν ὡς ἄξιον τῆς Πατρίδος Ἕλληνα καὶ κάτοικον Πελοποννήσου, διότι ἦτο Ἰόνιος πολίτης.

Ὁ Μεταξᾶς μετὰ τὴν νίκην ἀπῆλθεν εἰς Τρίπολιν καθ' ἣν ἐποχὴν ἤρχισε διαπλὴν μεταξὺ τῶν Ἀρχηγῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἠπειλεῖτο εἰσβολὴ τοῦ Δράμαλη ἡγουμένου 80 χιλ. ἀνδρῶν. Ὁ Μεταξᾶς ἀνέλαβε τὸν συμφιλιωτικὸν ἀγῶνα, σπεύσας παρὰ τῷ Κολοκοτρώνη.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν του ἦτο ἡ πλήρης συμφιλίωσις τῶν Ἀρχηγῶν καὶ ἡ ἕνωσις σῦτη ὀλίγον βραδύτερον ἐπέφερε τὴν γνωστὴν πανωλεθρίαν τοῦ Δράμαλη εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Αἱ πρῶται νίκαι τῶν Ἑλλήνων γνωσθεῖσαι ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ἐνεθουσίασαν τοὺς φιλέλληνας οἵτινες ἤρχισαν ν' ἀποστέλλουν γενναίας συνδρομὰς διὰ τὸν ἀγῶνα.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην—1823—ὁ ἐν Γενεύῃ παρεπιδημῶν Ἰωάννης Καποδίστριας ἀνεκοίνου εἰς τὸν φίλον του Στρούζαν ὅτι θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ ἀπεστέλλοντο ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ συνερχόμενον ἐν Βερόνῃ τῆς Ἰταλίας συνέδριον τῶν ἡγεμόνων τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας. Ἡ πρότασις ἔγεινε δεκτὴ καὶ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ο ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Ἀπὸ τὸ κυκλοφορήσαν τεῦχος Στατιστικῆς τῆς θνησιμότητος τοῦ πληθυσμοῦ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1927 μανθάνομεν ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντα τὸν λαὸν πράγματα. Ἀπὸ τὸν καθρέπτην αὐτὸν τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς προκύπτει ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1927 ἐδηλώθησαν θάνατοι 100.020 ἀτόμων ἐξ ὧν 63.040 εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν καὶ 37.040 εἰς τὰς πόλεις. Ἐπὶ 1.000 κατοίκων ἐν γένει ἀναλογοῦσι θάνατοι 16.61. Εἰς τὴν ὕπαιθρον ἐπὶ 1.000 κατοίκων ἀναλογοῦσι 15.59 θάνατοι, εἰς τὰς πόλεις δὲ 18.67. Ἑπομένως ἡ θνησιμότης τῶν πόλεων εἶνε μεγαλυτέρα κατὰ 2.78 θανάτους ἐπὶ 1.000 κατοίκων, τῆς θνησιμότητος τῆς ὑπαίθρου. Ἐπὶ χιλίων κατοίκων ἀναλογοῦσι 518 ἄρρενες καὶ 482 θήλεις.

Τὸ ἐπὶ 1.000 κατοίκων μεγαλύτερον ποσοστὸν θνησιμότητος παρατηρεῖται εἰς τὴν Δυτικὴν Θράκην (20,23) καὶ τὴν Μακεδονίαν (18.63) τὸ μικρότερον δὲ εἰς τὴν Κρήτην (12.45).

— Ἡ πρώτη θέσις ἀνήκει εἰς τὴν φυματίωσιν.

— Ἡ δευτέρα θέσις εἰς τὴν πνευμονίαν καὶ ἡ τρίτη εἰς τὴν ἐντερίτιδα.

Τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν αἰτιῶν τῶν θανάτων τοῦ ἔτους 1927 κατέχει ἡ φυματίωσις ἐν γένει. Οἱ ἐκ τῆς νόσου ταύτης θανόντες ἀνέρχονται εἰς 10.354 (ἄρρενες 5.643 καὶ θήλεις 4.711) ἐπὶ 100.020 θανάτων ἐν συνόλῳ. Ἤτοι ἀναλογοῦσι θάναται ἐκ φυματιώσεως ἐν γένει 103.52 ἐπὶ χιλίων θανάτων καὶ 17.19 ἐπὶ 10.000 κατοίκων.

Τὴν δευτέραν, μετὰ τὴν φυματίωσιν, κατ' ἀριθμὸν θανάτων σειρὰν κατέχει ἡ πνευμονία. Αὕτη ἐπροξένησε 8.313 θανάτους δηλαδὴ 83.11 ἐπὶ 1.000 θανάτων καὶ 13.80 ἐπὶ 10.000 κατοίκων.

Τὴν τρίτην θέσιν κατέχει ἡ διάρροια καὶ ἡ ἐντερίτις εἰς τὴν κάτω τῶν 2 ἐτῶν ἡλικίαν. Ἐξ αὐτῶν ἔχομεν 8.215 θανάτους ἤτοι ἀναλογίαν 82.13 ἐπὶ 1.000 θανάτων καὶ 13.64 ἐπὶ 10.000 κατοίκων.

Κατόπιν ἔρχονται αἱ παθήσεις τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος (πλὴν φθίσεως) δηλαδὴ παθήσεις ρινός, λάρυγγος, βρογχοπνευμονία, πλευρίτης, συμφόρησις, ἄσθμα κλπ. αἵτινες ἐπροξένησαν 6.300 θανάτους ἤτοι 62.99 ἐπὶ 1.000 κατοίκων καὶ 10.46 ἐπὶ δέκα χιλιάδων.

Μετὰ ταῦτα ἔρχεται ἡ γρίππη ἥτις ἐπροξένησε 5.246 θανάτους καὶ κατόπιν ὁ ἐλώδης πυρετὸς καὶ ἡ ἐλώδης καχεξία μὲ 4.851 θανάτους. Κατὰ τὸ ἔτος 1927 οἱ ἐξ ἐλονοσίας θάνατοι ηὔξησαν ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς θανάτους τοῦ 1925 καθ' ὃ ἀπέθανον 4.024.

— Βίαιοι θάνατοι καὶ ἄλλαι νόσοι.

— Ὁ καρκίνος βαίνει αὐξανόμενος.

Κατὰ τὸ 1927 ἀπέθανον ἐκ βιαίου θανάτου (πλὴν τῆς αὐτοκτονίας) 2.401 ἄτομα, ἐξ ἄλλων δὲ νόσων (ὑπόστροφον, μελιταῖον καὶ κίτρινο πυρετό, πανώλη, λέπρα, ἐρυσίπελας, πολυμιελίτιδα κλπ.) ἀπέθανον 2.298 ἄτομα.

Ἀπὸ καρκίνον καὶ ἄλλων κακοήθων ὄγκων ἀπέθανον 1.866. Τὸ ἐπὶ 1.000 θανόντων ποσοστὸν ἀνέρχεται εἰς 18.66 καὶ εἰς 3.10 ἐπὶ 10.000 κατοίκων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν καρκινοπαθῶν βαίνει αὐξανόμενος. Διὰ νὰ κατανοηθῇ ἡ αὔξησις σημειόνωμεν ὅτι οἱ ἐκ καρκίνου θάνατοι κατὰ τὸ 1921 εἶχον ἀναλογίαν ἐπὶ χιλίων θανάτων 9.20 ἐνῶ κατὰ τὸ 1927 ἔφθασαν τοὺς 18.66 δηλαδὴ ηὐξήθησαν κατὰ 9.46 ἐπὶ τοῖς χιλίοις.

Τοὺς περισσοτέρους ἐκ καρκίνου θανάτους ἔχει ἡ Στερεὰ Ἑλλὰς καὶ αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου, τοὺς ὀλιγωτέρους δὲ ἡ Δυτικὴ Θράκη.

Κατόπιν ἔρχεται ὁ τυφοειδὴς πυρετὸς μὲ 1.537 θανάτους, ἡ μηνιγγῖτις κλπ.

— Θνησιμότης πόλεων καὶ ὑπαίθρου.

— Θνησιμότης κατ' ἐπάγγελμα.

Ἡ θνησιμότης εἰς τὰς πόλεις εἶνε ὡς εἴπομεν κατὰ πολὺ μεγαλυτέρα τῆς θνησιμότητος τῆς ὑπαίθρου χώρας. Ἐπὶ χιλίων κατοίκων πληθυσμοῦ τῶν πόλεων ἔχομεν 18.67 θανάτους, ἐνῶ ἐπὶ 1.000 κατοίκων πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου χώρας ἔχομεν 15.59 θανάτους.

Τὸ ἀνδρικὸν φῦλον ἐπλήγη καὶ περισσότερον καὶ ἐκ τῶν περισσοτέρων ἀσθενειῶν τῶν κοινῶν καὶ εἰς τὰ δύο φῦλα. Τὸ γυναικεῖον φῦλον ἔπληξαν περισσότερον ἡ εὐλογία, ἡ ὀστρακιά, ἡ ἐντερίτις, ὁ καρκίνος, τὰ νοσήματα τῆς καρδίας, τὰ ἐπιλόχεια συμβάματα τῆς κυήσεως καὶ τοῦ τοκετοῦ.

Ἡ κατ' ἐπάγγελμα θνησιμότης παρουσιάζει τὰς ἑξῆς ἀναλογίας:

Τὰ μεγαλύτερα ποσοστὰ τῶν ἐκ φυματιώσεως θανόντων παρατηροῦνται εἰς τοὺς τηλεγραφικούς, ταχυδρομικοὺς καὶ τηλεφωνικοὺς ὑπαλλήλους μὲ ἀναλογίαν 46.43 ἐπὶ 100 θανόντων. Τοὺς ἐμποροϋπαλλήλους μὲ ἀναλογίαν 45.61. Τοὺς τυπογράφους μὲ 42.86. Τοὺς σιγαροποιοὺς καὶ καπνεργάτας μὲ 42.01. Τοὺς ζαχαροπλάστας μὲ 41.30, τοὺς κουρεῖς μὲ 36.36. Τοὺς δημοσιογράφους μὲ 36.36. Τοὺς καλλιτέχνας μὲ 34.78 Τοὺς μαθητὰς καὶ σπουδαστὰς 34.76. Καὶ τοὺς ἰδιωτικοὺς ὑπαλλήλους μὲ 31.66.

Τὰ μικρότερα ποσοστὰ τῶν ἐκ φυματιώσεως θανόντων παρατηροῦνται εἰς τοὺς κτηνοτρόφους μὲ 5.37, εἰς τοὺς κληρικοὺς ἐν γένει 8.47, τοὺς γεωργοὺς 9,65 εἰς τοὺς ἄνευ ἐπαγγέλματος 10.44, τοὺς ἰατροὺς 10.81 τοὺς δασοκόμους 12.64 κλπ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η ΠΑΓΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΙΔΕΑΣ

ΔΙΑΡΚΗΣ ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΡΧΙΣΜΟΥ

Ἡ στατιστικὴ ὑπηρεσία τοῦ Κράτους ἤρχισε νὰ καταρτίζῃ καὶ στατιστικὴν τῶν νομοθετικῶν ἐκλογῶν ὅπως πράττουν καὶ πολλαὶ ξέναι στατιστικαὶ ὑπηρεσίαι. Ἤδη εὑρίσκονται ὑπὸ ἐκτύπωσιν τ' ἀποτελέσματα τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς 19 Αὐγούστου 1928 καὶ τῶν γερουσιαστικῶν τῆς 21 Ἀπριλίου 1929 τὰ ὁποῖα μὲ τὴν στατιστικὴν τῶν ἐκλογῶν τῆς 7 Νοεμβρίου 1926 ἥτις ἐκυκλοφόρησε πρὸ πολλοῦ εἰς ἴδιον τεῦχος, παρέχουν πλήρη εἰκόνα τοῦ πολιτικοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν. Ὁ τμηματάρχης τῆς στατιστικῆς κ. Ν. Ι. Σβορῶνος εἰς ἄρθρον του δημοσιευθὲν εἰς τὸ ἔγκριτον περιοδικὸν «Ἐργασία» ἀποδεικνύει διὰ τοῦ κατωτέρω πίνακος τῶν ἐκλογῶν πόσον ἐπαγειώθη ἡ Δημοκρατικὴ ἰδέα καὶ ποίαν διαρκῆ μείωσιν ὑπέστη ὁ μοναρχισμὸς ἐν Ἑλλάδι:

ΚΟΜΜΑΤΑ	1926		1928		1929	
	Ἀριθμὸς ἐκλογέων	ο|ο	Ἀριθμὸς ἐκλογέων	ο|ο	Ἀριθμὸς ἐκλογέων	ο|ο
Μοναρχικοί						
Ἀνεξάρτ. Βασιλόφρονες	36.504	3.80	38.556	3.79	35.344	4.27
Λαϊκοὶ	195.067	20.29	243.582	23.94	157.307	19.01
Ἐλευθερόφρονες	151.659	15.78	53.967	5.30	22.518	2.72
Σύνολον Μοναρχικῶν	383.230	39.87	336.105	33.03	215.169	26.00
Δημοκρατικοί						
Ἐθν. Ἕνωσις (ΠΑΓΚΑΛΟΥ)	—	—	1.958	0.19	—	—
Ἐθνικοὶ Δημοκρατικοὶ	—	—	27.606	2.71	—	—
Συντηρ. Δημοκρατικοὶ	—	—	15.852	1.56	23.171	2.81
Προοδευτικὴ Ἕνωσις	—	—	13.452	1.32	9.807	1.18
Φιλελεύθεροι	350.201	36.43	477.561	46 94	450.631	54.47
Προοδευτικοὶ	—	—	25.729	2.53	34.712	4.20
Ἀνεξάρτητοι Δημοκρατ.	41.933	4.36	18.069	1 78	9.887	1.19
Δημοκρατικὴ Ἕνωσις	62.260	6.48	68.278	6.71	54.338	6.57
Ἀγροτικοὶ	47.808	4.97	17.042	1.68	13.720	1.66
Σύνολον Δημοκρατικῶν	502.202	52.24	665 547	65.42	596.266	72.08
Κομμουνισταί	41.982	4.37	14.325	1.41	14.069	1.70
Ἀκαθόριστοι	33.812	3.52	1.414	0.14	1.823	0.22
Γενικὸν Σύνολον	961.226	100.00	1017391	100.00	827.327	100.00

Συμφώνως πρὸς τὸν πίνακα τοῦτον δύνανται νὰ ἐξαχθοῦν τὰ ἑξῆς κύρια συμπεράσματα μετὰ πάσης δυνατῆς ἀμεροληψίας καὶ ἀντικειμενικότητος.

1ον) Καθ' ὅλας αὐτὰς τὰς μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς δημοκρατίας ἐκλογάς, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐψήφισε κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ὑπὲρ τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων.

2ον) Ἡ ἀναλογία τῶν δημοκρατικῶν ἐκλογέων ηὔξησεν ἀπὸ ἐκλογῆς εἰς ἐκλογήν, δηλ. ἀπὸ 52 ο|ο τὸ 1926 ἀνῆλθεν εἰς 65 ο|ο τὸ 1928 καὶ 72 ο|ο τὸ 1929 (ἄνευ τῶν κομμουνιστῶν) ἐνῷ ἀντιθέτως ἡ ἀναλογία τῶν μοναρχικῶν ἀπὸ 40 ο|ο τὸ 1926 κατῆλθεν εἰς 33 ο|ο τὸ 1928, καὶ 26 ο|ο τὸ 1929, καὶ

3ον) Τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων συνεκέντρωσε μόνον του κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς τοῦ 1929 τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν ἐκλογέων, ἐνῷ ὡς πρὸς τὰς ἐκλογὰς 1928 ἀρκεῖ νὰ προστεθοῦν εἰς τοὺς φιλελευθέρους οἱ συντηρητικοὶ δημοκρατικοὶ καὶ οἱ ἀνεξάρτητοι δημοκρατικοὶ διὰ ν' ἀποτελεσθῇ ὡσαύτως ἀπόλυτος πλειοψηφία.

Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΝΟΡΙΩΝ

Η ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΤΑΝΗΣΟΝ

Εἰς τὴν Βουλὴν κατετέθη τὸ νομοσχέδιον περὶ «ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἀπαρτιζόμενον ἐκ 58 ἐν ὅλῳ ἄρθρων διὰ τοῦ ὁποίου τροποποιοῦνται καὶ μεταρρυθμίζονται ὅλοι οἱ προϋπάρχοντες σχετικοὶ νόμοι καὶ Ν. Διατάγματα.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ νομοσχεδίου ὁ νέος νόμος ἐπεκτείνεται καθ' ἅπασαν τὴν ἐπικράτειαν συνεπῶς δὲ καὶ εἰς τὴν Ἑπτάνησον μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅμως τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἰδίου ἄρθρου 56 τὸ ὁποῖον ὁρίζει τὰ ἑξῆς:

«Διὰ Π. Δ. ἐκδιδομένου ἐφ' ἅπαξ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καθορισθήσεται ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος ἁπασῶν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν Ἑπτάνησον ἢς μόνον οἱ ἐνοριακοὶ ναοὶ οἱ ὑφιστάμενοι ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ».

Τὰ σχετικὰ πρὸς τοὺς ἐν Ἑπτανήσῳ ναοὺς ἄρθρα εἶνε τ' ἀκόλουθα.

Ἄρθρον 4.

«Οἱ ἐν Ἑπτανήσῳ ναοὶ διακρίνονται εἰς κτητορικοὺς ναοὺς καὶ εἰς συναδελφικοὺς τοιούτους.

Κτητορικοὶ ναοὶ νοοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐκεῖνοι ὧν αἱ κτητορικαὶ οἰκογένειαι εἰς ἃς ἀνήκουσι δὲν ὑπερβαίνουσι τὸν ἀριθμόν, συναδελφικοὶ δὲ ἐκεῖνοι ὧν ὁ ἀριθμὸς τῶν κτητορικῶν οἰγενειῶν εἶνε μεγαλείτερος.

Οἱ ἐν Ἑπτανήσῳ κτητορικοὶ ναοὶ παραμένουσιν εἰς τὴν κυριότητα τῶν κτητόρων, δυναμένων νὰ διοικῶσι καὶ διαχειρίζωνται τὰς περιουσίας τούτων κατ ἐλευθέραν βούλησιν, ἐφ' ὅσον οἱ ναοὶ χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν τέλεσιν τῆς λατρείας ἀποκλειστικῶς τῶν κτητόρων καὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν οἰκογενειῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, οἱ κτήτορες κτητορικῶν ναῶν ἐν Ἑπτανήσῳ δύνανται νὰ δηλώσωσιν εἰς τὸ οἰκεῖον Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον ἂν ἐπιθυμῶσιν ὅπως οἱ ναοί των τεθῶσιν εἰς δημοσίαν λατρείαν, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως ἀποφασίζει ἐντὸς μηνὸς περὶ ἀποδοχῆς ἢ μὴ τῆς δηλώσεως ταύτης αἰτιολογοῦν τὴν ἀπόφασίν του. Ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως, οἱ κτητορικοὶ ναοὶ καθίστανται καὶ ἐνοριακοὶ τοιοῦτοι, ἐφαρμόζονται δ' ἐπ' αὐτῶν ἁπασαι αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τοὺς συναδελφικοὺς ναούς.

Ἐν ἀρνήσει τῶν κτητόρων ἢ ἐν περιπτώσει παρελεύσεως ἀπράκτου τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, ὁ οἰκεῖος ἀρχιερεὺς ἀπαγορεύει τὴν ἐν τῷ κτητορικῷ ναῷ δημοσίαν λατρείαν, διατάσσων ἐν ἀνάγκῃ διὰ τῶν οἰκείων ἀρχῶν καὶ τὸ κλείσιμον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

Πάντες οἱ ἐν Ἑπτανήσῳ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου συναδελφικοὶ ναοὶ μετατρέπονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς ἐνοριακοὺς συναδελφικοὺς, ἐφ' ὅσον ἔχουσι τὸν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 10 καὶ 11 προβλεπόμενον ἀριθμὸν οἰκογενειῶν, ἄλλως συμπτύσσωνται ἐπὶ τῷ τέλει τῆς συγκεντρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ οἰκογενειῶν πρὸς σύστασιν ἐνορίας. Διὰ τοῦ Διατάγματος περὶ συστάσεως τῆς ἐνορίας καθορίζεται καὶ ὁ ἐνοριακὸς ναός.

Οἱ λοιποὶ ναοὶ τῆς ἐνορίας παραμένουσιν ἐν ἐνεργείᾳ ὡς παρεκκλήσια ὑπαγόμενα ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν αὐτῶν εἰς τὰς περὶ ἐξωκκλησίων καὶ παρεκκλησίων σχετικὰς διατάξεις.

Διὰ τὴν σύμπτυξιν τῶν συναδελφικῶν ναῶν πρὸς σύστασιν ἐνορίας, καὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐξ αὐτοῦ καταλληλοτέρου ὡς ἐνοριακοῦ κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν ἐν γένει τοῦ νόμου τούτου, συνιστᾶται ἐπιτροπὴ ἥτις θὰ ἐξελέγχῃ τοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας ἑκάστου κτήτορος ἢ συναδέλφου καὶ θέλει ἀναγνωρίζει ὡς ἰδιοκτήτας μόνον ἐκείνους ὧν οἱ τίτλοι εἶναι ἀναμφισβήτητοι.

Αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀναγνωριζούσης κτητορικὰ δικαιώματα ἀποτελοῦσι τίτλον, εἶναι ἀμέσως ἐκτελεσταὶ καὶ ἀνατρέπονται μόνον διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως. Ναοὶ περὶ ὧν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη ὅτι οὐδεὶς ἀναμφισβήτητος τίτλος κυριότητος ὑπάρχει κηρυσσονται ἀμέσως ἐνοριακοὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποτελεῖται:

1) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

2) Τοῦ Νομικοῦ Συμβουλου τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως.

3) Τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

4) Τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

5) Ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἑκάστου συναδελφικοῦ ἢ κτητορικοῦ ναοῦ τῶν ὑπὸ σύμπτυξιν.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς κυροῦται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως

Ἄρθρον 7.

Τὴν διαχείρισιν τῶν ἐνοριακῶν συναδελφικῶν ναῶν τῆς Ἑπτανήσου ἀσκεῖ ἐνοριακὴ Ἐπιτροπεία ἀποτελουμένη κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ μελῶν ἐκλεγομένων κατὰ τὰς περὶ ἐνοριακῶν ἐπιτροπῶν κειμένας διατάξεις, καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ κτητόρων ἢ συναδέλφων ἐκλεγομένων ὑπὸ τούτων.

Αἱ ὡς ἄνω Ἐνοριακαὶ Ἐπιτροπεῖαι ἔχουσι τὰ αὐτὰ καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις πρὸς τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου διὰ τὰς ἐνοριακὰς ἐπιτροπείας τῶν λοιπῶν ναῶν τοῦ Κράτους καθοριζόμενα, ἐφαρμοζομένων καὶ διὰ ταύτας πασῶν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου διὰ τὰς ἐνοριακὰς ἐπιτροπείας τῶν λοιπῶν ναῶν τοῦ Κράτους καθοριζόμενα, ἐφαρμοζομένων καὶ διὰ ταύτας πασῶν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἡ κυριότης τῶν κτητόρων καὶ ἀδελφῶν, ἐπί τε τοῦ ναοῦ καὶ τῆς μέχρι τοῦδε ἀνηκούσης εἰς τὸν ναὸν περιουσίας ἐν γένει, ἐξακολουθεῖ παραμένουσα εἰς τοὺς κτήτορας καὶ ἀδελφούς.»

Ἐνδιαφέρουσα εἶνε ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἥτις δίδει εἰς γενικὰς γραμμὰς τὰς βασικὰς διατάξεις τοῦ νέου αὐτοῦ νομοσχεδίου. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν, τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ συμπληροῖ τὸν κύκλον τῆς Νομοθετικῆς μερίμνης ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας, καὶ τροποποιοῦν τὸν κείμενον ἐνοριακὸν νόμον ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξασφάλισιν ἐπαρκοῦς μισθοδοσίας τῶν ἐφημερίων καὶ εἰς τὴν πληρεστέραν μόρφωσιν αὐτῶν.

Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς μισθοδοσίας χρησιμοποιοῦνται οἱ πόροι τοῦ σχηματιζομένου Ταμείου τοῦ ὁποίου, πρῶτον ἔσοδον εἶνε τὰ ἔσοδα ἐκ τῆς ρευστοποιουμένης περιουσίας τῶν μονῶν προϋπολογιζόμενα εἰς 40 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐτησίως καὶ δεύτερον, ποσοστὸν ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ναῶν. Τ' ἀκαθάριστα ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς 180—200 ἑκατομμύρια ἐτησίως ἐξ ὧν θὰ ληφθοῦν τὰ 40 ο|ο ἤτοι 75 ἕως 80 ἑκατομμύρια ἐτησίως.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πόρων τούτων καθωρίσθη ἡ μισθοδοσία τῶν ἐφημερίων ἥτις θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1932. Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐφημερίων ἀνέρχεται σήμερον περίπου εἰς 7.900. Ἐκ τούτων 3.000 μισθοδοτοῦνται μόνον εἰς εἶδος, ἢ ἀποζοῦν μόνον ἐκ τῶν τυχηρῶν. Ἐπίσης 2.000 λαμβάνουν μισθὸν μηνιαίως κάτω τῶν 500 δραχμῶν, 1.000 λαμβάνουν μισθὸν μεταξὺ 500—1000 δραχμῶν, καὶ μόλις 1800 περίπου λαμβάνουν μισθὸν ὑπὲρ τὰς 1000 δραχμὰς μηνιαίως.

Σαφεστέρα ὅμως διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ κλήρου εἶνε ἡ ἀκόλουθος συνολικὴ εἰκών. Τὸ σύνολον τῶν μισθῶν οἱ ὁποῖοι σήμερον καταβάλλονται ὑπὸ τῶν ναῶν εἰς τοὺς ἱερεῖς, ἀνέρχεται ἐτησίως σίως εἰς 42 περίπου ἑκατομμύρια. Ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος οὗτοι θὰ ἀνέλθουν ἐτησίως εἰς 80 περίπου ἑκατομμύρια, ἤτοι ἀμέσως θὰ διπλασιασθοῦν. Καὶ λίαν προσεχῶς, καταβαλλομένων καὶ τῶν προσαυξήσεων ἐκ τῶν πόρων τῆς ρευστοποιήσεως, τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας, θὰ τριπλασιασθοῦν.

Τὸ νομοσχέδιον, λέγει ὁ κ. Ὑπουργὸς εἰς τὴν εἰσηγητικήν του αὐτὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἔκθεσιν, ἐπεκτείνει τὸν ἐνοριακὸν νόμον καθ' ἅπαναν τὴν Ἑλλάδα. Τοιουτοτρόπως δὲ ἱκανοποιεῖται ζωηρὸς πόθος καὶ τῶν ἐφημερίων τῆς Κρήτης οἱ ὁποῖοι πάσχοντες ἴσως περισσότερον ὅλων τῶν ἄλλων, εὑρίσκουν ἤδη μίαν ἀποτελεσματικὴν ἀνακούφισιν.

Προβλέπομεν, λέγει, ἐπίσης τὴν ἐπέκτασιν αὐτοῦ διὰ Διατάγματος καὶ εἰς τὴν Ἑπτάνησον τῆς ὁποίας ρυθμίζομεν τὴν ἰδιότυπον κατάστασιν. Εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ παρέλθῃ πολὺς χρόνος καὶ ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Ἑπτανήσου ὁμόφωνος θ' ἀξιώσῃ τὴν ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος, διότι δεν θὰ δύναται βεβαίως ν' ἀνεχθῇ τὴν πενίαν τῶν ἰδίων αὐτῆς ἐφημερίων, καθ' ἣν στιγμὴν θὰ ἔχῃ ἐξασφαλισθῇ εἰς ὅλους τοὺς ἐφημερίους τοῦ Κράτους στοιχειώδης ἐπάρκεια.

Ρυθμίζομεν, συνεχίζει ὁ κ. Ὑπουργὸς, ὁριστικῶς τὸ ἐπίμαχον ζήτημα τῶν μὴ ἐνοριακῶν ναῶν τῶν νεκροταφείων, τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τῶν ὁποίων παραδίδομεν εἰς τοὺς Δήμους ὑποχρεουμένους πλέον, ὅπως μεριμνήσουν ὑπὲρ αὐτῶν καθὼς καὶ τῶν νεκροταφείων.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου, καταλήγει, ἐλπίζομεν ὅτι θέτομεν στερεὰς βάσεις πρὸς ἐξύψωσιν τοῦ ἐφημεριακοῦ ἡμῶν κλήρου, ἥτις ἀποτελεῖ μίαν ἐκ τῶν βασικῶν προϋποθέσεων, τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ζωῆς τοῦ Ἔθνους.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κ. Γεώρ. Στεφανάκης μεταβαίνει κατ' αὐτὰς εἰς Κύθηρα πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν σχολείων τῆς δικαιοδοσίας του. Ἰδιαιτέρως δὲ θέλει ἀσχοληθῇ μὲ τὰ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐκκρεμοῦντα ζητήματα τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ

Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὁ μηχανικὸς κ. Σπυρ. Παγκράτης μεταβὰς εἰς Κύθηρα ἐξήτασε τὰς ἐλλείψεις τῆς ὁδοῦ Διακοφείου. Ὁ κ. Παγκράτης μετὰ ἐπισταμένην ἐπιτοπίαν ἐξέτασιν ὑπελόγισε, ὡς ἐπληροφορήθημεν ἐξωδίκως, ὅτι διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἐκβραχισμοῦ, τὴν κατασκευὴν γεφυριδίων τινῶν, καὶ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ τελευταίου δεκάτου ἕκτου χιλιομέτρου, θ' ἀπαιτηθοῦν περὶ τὰς ὀκτακοσίας χιλιάδας δραχμῶν, κατόπιν δὲ ἐν ἀκόμη ἑκατομμύριον δραχμῶν διὰ τὴν σκυρόστρωσιν. Ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Παγκράτη τοῦ ὁποίου αἱ ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸ Διακόφτι εἶνε ἐξαίρετοι, θὰ ὑποβληθῇ συντόμως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὰ περαιτέρω.

ΔΙΑ ΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΜΑΣ

Ὁ ἀρχιτέχνίτης τῶν τριῶν Τ κ. Δημήτριος Θεοφιλογιαννᾶκος μετέβη μετὰ τριῶν ἄλλων βοηθῶν του εἰς τὰ Κύθηρα πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν νέων τηλεφώνων Αὐλαίμονος, Βιαραδίκων καὶ Μονῆς Μυρτιδίων. Τὸ Συνεργεῖον ἤρχισε πρώτην τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ τηλεφώνου Αὐλαίμονος. Τὸ ἴδιον συνεργεῖον ἔκαμε καὶ τὴν μελέτην διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τηλεφώνου εἰς Κάλαμον. Τοιουτοτρόπως μετ' ὀλίγον συμπληροῦται τὸ τηλεφωνικὸν μας δίκτυον μὲ τὰ ἐπικαιρότερα σημεῖα τῆς νήσου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ ἐξυπηρετήσῃ σπουδαίως τοὺς κατοίκους μας.

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Ὁ ἐν Ποταμῷ καθηγητὴς τῶν Θρησκευτικῶν συμπολίτης κ. Θεόδωρος Κουκούλης προαχθεὶς μετετέθη εἰς Ληξούριον τῆς Κεφαλληνίας. Εἰς ἀντικατάστασίν του διωρίσθη ὁ κ. Ἰωάννης Πετρόχειλος καθηγητὴς τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων ὅστις καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

Ο ΘΕΜΕΛΙΟΣ ΛΙΘΟΣ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 7 Ἰουνίου τίθεται ἐν Ποταμῷ ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ νέου μεγάρου τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐπὶ τοῦ χώρου τοῦ παλαιοῦ κοινοτικοῦ καταστήματος.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἐνώπιον τοῦ ἐν Πειραιεῖ Πλημμελειο